

ÃÀÇÅÒÀ
ÂÅÐÕÎÂÍÎ¯ ÐÀÄÈ
ÓÊÐÀ¯ÍÈ

ÃîëîñÓêðà¿íè

Çìàãàííÿ

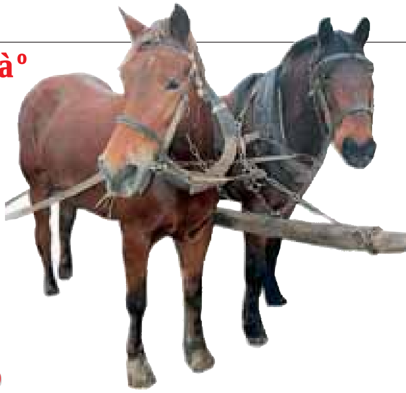
Ùî äëÿ ôðàíöóç³â õîá³, äëÿ íàñ — ïðîôåñ³éíèé ñïîðò

ÑÒÎÐ. 8

ßê âèæèâàº íàóêà

«Ñëàâó ìè ìàºìî, íàì áè ãðîøåé...»

ÑÒÎÐ. 10

Òðàäèö³¿

Áåðåãèí³ ìóòâèöüêèõ îñåëü

ÑÒÎÐ. 11

¹ 11 (4761) ÑÓÁÎÒÀ, 23 Ñ²×Íß 2010 ÐÎÊÓ WWW.GOLOS.COM.UA

Ïðèâ³òàííÿ Ãîëîâè Âåðõîâíî¿ Ðàäè Óêðà¿íè Âîëîäèìèðà Ëèòâèíà

**Øàíîâí³ ñï³ââ³ò÷èçíèêè!
Ùèðî â³òàþ âàñ
³ç Äíåì Ñîáîðíîñò³ Óêðà¿íè.**

Ïðîãîëîøåííÿ íà Ñîô³éñüêîìó ìàéäàí³ Êèºâà 22 ñ³÷íÿ 1919 ðîêó â³êîïîìíèõ ñë³â: «Îäíèí³ âîºäèíî çëèâàþòüñÿ ñòîë³òòÿìè îä³ðâàí³ îäíà â³ä îäíî¿ ÷àñòèíè ºäèíî¿ Óêðà¿íè» ñòàëî îäí³ºþ ç íàéâàæëèâ³øèõ ³ íàéâèçíà÷í³øèõ ïîä³é ó áàãàòîâ³êîâ³é ³ñòîð³¿ óêðà¿íñüêîãî íàðîäó. Â³ä Àêòà çëóêè, ùî ñòàâ óðî÷èñòèì çàñï³âîì öüîãî ñâÿòà, ïðîë³ã â³ä³ê íîâ³òíüîãî ë³òî÷èñëåííÿ Óêðà¿íè, ñïîâíåíèé ÿê³ñíîãî íîâîãî íàö³îíàëüíîãî ïàôîñó é äåðæàâîòâîð÷îãî çì³ñòó. Öèì ñîáîðíèì ä³éñòâîì ëîã³÷íî âèâåðøóâàâñÿ âåñü ïîïåðåäí³é äîñâ³ä íàö³îíàëüíîâèçâîëüíî¿ áîðîòüáè òà óâèðàçíåíî îêðåñëþâàëàñÿ ïåðñïåêòèâà ìàéáóòíüîãî äåðæàâíîãî ïîñòóïó.

ÑÒÎÐ. 3

Í³õòî é í³ùî íå ìîæå óïîêîðèòè ºäèíèé íàðîä, ÿêèé ïðàãíå ñâîáîäè

Ó÷îðà êðà¿íà â³äçíà÷èëà Äåíü Ñîáîðíîñò³. Ãîëîâà Âåðõîâíî¿ Ðàäè Óêðà¿íè Âîëîäèìèð Ëèòâèí, Ïðåçèäåíò Â³êòîð Þùåíêî, Ïðåì'ºð-ì³í³ñòð Þë³ÿ Òèìîøåíêî, ïðåäñòàâíèêè ïàðëàìåíòó é óðÿäó, ãðîìàäñüê³ ä³ÿ÷³ âçÿëè ó÷àñòü â óðî÷èñòèõ çàõîäàõ ³ç íàãîäè ñâÿòà.

«Ïîïðè ñòîë³òòÿ íåâîë³ é ðîçä³ëåíîñò³ ì³æ âîðîãóþ÷èìè ³ìïåð³ÿìè, — çàçíà÷èâ ó ñâîºìó ïðèâ³òàíí³ ãëàâà äåðæàâè, — óêðà¿íö³ ïðîÿâèëè êîëîñàëüíó æèòòºâó ñèëó é äîâåëè ñâ³òîâ³, ùî í³õòî é í³ùî íå ìîæå óïîêîðèòè ºäèíèé íàðîä, ÿêèé ïðàãíå ñâîáîäè é äîáðîãî æèòòÿ ó âëàñí³é äåðæàâ³».

ÑÒÎÐ. 3

Ï'ÿòà ñåñ³ÿ çàâåðøèëà ñâîþ ðîáîòó

ÏÀÐËÀÌÅÍÒÑÜÊÀ ÕÐÎÍ²ÊÀ

Ðàíêîâå çàñ³äàííÿ 22 ñ³÷íÿ

Ó÷îðà Ãîëîâà Âåðõîâíî¿ Ðàäè Âîëîäèìèð Ëèòâèí îãîëîñèâ ïðî çàêðèòòÿ ï'ÿòî¿ ñåñ³¿ Âåðõîâíî¿ Ðàäè øîñòîãî ñêëèêàííÿ òà ïîâ³äîìèâ, ùî â³äïîâ³äíî äî Êîíñòèòóö³¿ øîñòà ñåñ³ÿ ðîçïî÷íå ñâîþ ðîáîòó ó â³âòîðîê, 2 ëþòîãî 2010 ðîêó. Ï³äáèâàþ÷è ï³äñóìêè ðîáîòè çà ïåð³îä ç 24 ëèïíÿ 2009-ãî ïî 22 ñ³÷íÿ 2010 ðîêó, ãëàâà ïàðëàìåíòó ïîâ³äîìèâ, ùî ïîðÿäêîì äåííèì ï'ÿòî¿ ñåñ³¿ ïåðåäáà÷àëîñÿ ï³äãîòóâàòè òà âíåñòè íà ðîçãëÿä 1395 ïèòàíü. Ôàêòè÷íî ïðîòÿãîì 52 ïëåíàðíèõ çàñ³äàíü (ç ÿêèõ äåñÿòü áóëî çàáëîêîâàíî) îáãîâîðåíî òà óõâàëåíî ð³øåííÿ ñòîñîâíî 318 ïèòàíü. Ñåðåä íàéãîëîâí³øèõ íåóõâàëåíèõ çàêîíîïðîåêò³â — ïðîåêò áþäæåòó íà 2010 ð³ê. Îñê³ëüêè ãîëîâíèé ô³íàíñîâèé äîêóìåíò äåðæàâè íå óõâàëåíî ó âèçíà÷åí³ çàêîíîäàâñòâîì òåðì³íè, òî, íà äóìêó Â. Ëèòâèíà, Âåðõîâíà Ðàäà ìàº çîñåðåäèòè ñâî¿ çóñèëëÿ íà óõâàëåíí³ ïðîåêòó áþäæåòó äî çàâåðøåííÿ ïðåçèäåíòñüêèõ âèáîð³â. Â³äòàê â³í ââàæàº, ùî ç ïî÷àòêîì íàñòóïíî¿ ñåñ³¿ öüîìó ïèòàííþ ìàº áóòè ïðèä³ëåíî íàéá³ëüøî¿ óâàãè.

Ôîòî Àíàñòàñ³¿ ÑÈÐÎÒÊ²ÍÎ¯.

ÑÒÎÐ. 2

ÏÎÄ²¯

Êâèòêè íà ïîòÿãè ïîäîðîæ÷àþòü íà 10 â³äñîòê³â

«Óêðçàë³çíèöÿ» ïëàíóº çíîâó ï³äâèùèòè ö³íè íà êâèòêè — ùîíàéìåíøå íà âåëè÷èíó ³íôëÿö³¿ (åêîíîì³ñòè ïðîãíîçóþòü ¿¿ áëèçüêî 10 â³äñîòê³â íà ð³ê), ïîâ³äîìèâ ïåðøèé çàñòóïíèê íà÷àëüíèêà ãîëîâíîãî ïàñàæèðñüêîãî óïðàâë³ííÿ «Óêðçàë³çíèö³» ²ãîð Áðåóñ.

«Ïîêè ùî ãîòóºìî ïðîïîçèö³¿, âèð³øóâàòè áóäóòü ó ì³í³ñòåðñòâ³ (òðàíñïîðòó ³ çâ'ÿçêó), øâèäøå çà âñå, âæå ï³ñëÿ âèáîð³â», — ñêàçàâ â³í. Îòæå, ðàí³øå êâ³òíÿ òðàâíÿ ïîäîðîæ÷àííÿ íå çàãðîæóº. Îäíàê ïîò³ì âàðò³ñòü êóïåéíîãî êâèòêà, ñêàæ³ìî, ç Êèºâà äî Ñ³ìôåðîïîëÿ ç 215 ãðèâåíü ï³äñêî÷èòü ùîíàéìåíøå äî 236, à äî Ìîñêâè — ç 745 äî 820.

ÍÏ ñòîëè÷íîãî ìàñøòàáó

Ìîæëèâî, ÷åðåç äâà òèæí³ êè¿ñüêà âëàäà ïðèáåðå äåðåâà, ÿê³ âïàëè òîð³ê, à òàêîæ ë³ä ³ ñí³ã. Òàêå ð³øåííÿ áóëî ïðèéíÿòî íà çàñ³äàíí³ îïåðàòèâíîãî øòàáó ç íàäçâè÷àéíèõ ñèòóàö³é ïðè ñòîëè÷í³é ì³ñüêäåðæàäì³í³ñòðàö³¿, äëÿ ÿêî¿ çâè÷àéíà çèìà ñòàëà íåçäîëàííèì ñòèõ³éíèì ëèõîì.

«Ìè ââàæàºìî, íàì ïîòð³áíî, ùîá ç³ëüíèòè òèòóëüí³ âóëèö³ é çóïèíêè â³ä ñí³ãó, äâà òèæí³», — ñêàçàâ ãåíäèðåêòîð ÊÏ «Êè¿âàâòîäîð» Ãåîðã³é Ãëèíñüêèé. Ó ñâîþ ÷åðãó, ïåðøèé çàñòóïíèê ãîëîâè ÊÌÄÀ Àíàòîë³é Ãîëóá÷åíêî äîðó÷èâ çàáåçïå÷èòè ïðèáèðàííÿ ñí³ãó ó äâîòèæíåâèé ñòðîê, à òàêîæ óæå ïðîòÿãîì íàéáëèæ÷îãî òèæíÿ ïðèáðàòè ç óñ³õ âóëèöü ì³ñòà çëàìàí³ ã³ëêè é ïîëàìàí³ ñòèõ³ºþ äåðåâà. Êð³ì òîãî, â³í äîðó÷èâ ê åð³âíèêàì ïðîô³ëüíèõ óïðàâë³íü ³ Ãîëîâíîìó ³íôîðìàö³éíî-îá÷èñëþâàëüíîìó öåíòðó çàáåçïå÷èòè ïåðåðàõóâàííÿ êâàðòïëàòè ó ãðàô³ óòðèìàííÿ ïðèáóäèíêîâèõ òåðèòîð³é çà ñ³÷åíü ó çâ'ÿçêó ç íåçðó÷í³ñòÿìè, ùî âèíèêëè ÷åðåç íåïðèáðàíèé ñí³ã. Ö³êàâî, à ë³êóâàííÿ çëàìàíèõ ðóê, í³ã ³ õðåáò³â êèÿíàì, ÿê³ âòðàòèëè ïðàöåçäàòí³ñòü, òàêîæ êîìïåíñóþòü?..

ÊÎÐÎÒÊÎ

■ 35 ïåíñ³îíåð³â—êë³ºíò³â îäíîãî ç áàíê³â Äí³ïðîïåòðîâùèíè îòðèìàëè ãîëîâí³ ïðèçè íà çàêëþ÷íîìó åòàï³ àêö³¿ «Äàðóºìî òåïëî». Çàãàëîì çà âåñü ÷àñ ¿¿ ïðîâåäåííÿ áóëî ðîç³ãðàíî 125 ñåðòèô³êàò³â ïî ÷îòèðèñòà ãðèâåíü êîæíèé íà îïëàòó êîìóíàëüíèõ ïîñëóã, **ïîâ³äîìëÿº íàø âëàñêîð Òåòÿíà ÊÎËßÄÈÍÑÜÊÀ.**

■ Íà Îäåù³í³, íà êîäèìñüêèé ä³ëÿíö³ êîðäîíó ç Ìîëäîâîþ, áóëî ïîðàíåíî ç ìèñëèâñüêî¿ ðóøíèö³ óêðà¿íñüêîãî ïðèêîðäîííèêà. Çà ïîïåðåäí³ìè äàíèìè, ïîñòðàæäàëèé ó ìîìåíò ïîðàíåííÿ íå âèêîíóâàâ ñëóæáîâ³ îáîâ'ÿçêè, **ïîâ³äîìëÿº ïðåñ-ñëóæáà Äåðæïðèêîðäîíñëóæáè.**

Óêðà¿íà ïîñ³ëà ÷åòâåðòå ì³ñöå ó ñâ³ò³ çà ê³ëüê³ñòþ ïóñê³â ðàêåò-íîñ³¿â ó 2009 ðîö³

П'ята сесія завершила свою роботу

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 22 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Загалом з урахуванням позачергових засідань ухвалено рішення стосовно 270 законопроектів, у тому числі прийнято чи затверджено 97 законів, схвалено у першому читанні 36 законопроектів, 46 — повернуто на доопрацювання або відхилено. Оцінюючи законопроекти в розрізі суб'єктів права законодавчої ініціативи, глава парламенту зазначив, що протягом сесії розглянуто 15 президентських законопроектів, 95 — поданих урядом та 169 — авторства народних депутатів. Найбільше з ухвалених протягом сесії законів підготовлено Комітетом з питань бюджету — 11, з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності — 7, з питань аграрної політики та земельних відносин — 6. Крім того, було проведено три парламентські слухання: з питань свободи слова, закордонного українства та національної ідентичності в Україні.

Насамкінець В. Литвин зауважив, що «зараз почнеться процес розхитування Верховної Ради, бо у зв'язку з демобілізацією багатьом потрібно знайти нову роботу, а де її взяти, як не у парламенті». Враховуючи це, Голова Верховної Ради закликав народних депутатів до плідної праці.

А на початку засідання після оголошення депутатських запитів на вимогу фракцій БЮТ і «НУ—НС» було оголошено півгодинну перерву. Після її завершення із заявою виступив Сергій Міщенко (БЮТ), котрий зазначив, що Верховна Рада не виконала свого обов'язку та, не внісши зміни до виборчого законодавства, не забезпечила проведення чесних виборів. А оскільки сьогодні вже неможливо ухвалити такі зміни та ввести їх у дію, то фракція БЮТ «не бачить сенсу брати участь у сьогоднішньому засіданні Верховної Ради». На цьому фракція БЮТ залишила сесійну залу. Проте глава парламенту В. Литвин у зв'язку з цим нагадав, що закон про вибори Президента, знехтувавши поправки представників інших фракцій, ухвалювали дві політичні сили: Партія регіонів та БЮТ. Тож і претензії щодо недосконалості виборчого законодавства потрібно пред'являти насамперед собі, вважає він.

Після цього Верховна Рада ухвалила у першому читанні законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань міграції. Цей законопроект розроблено у зв'язку із загостренням міграційної ситуації в Україні, адже, за даними ООН, Україна посідає четверте місце за кількістю міжнародних мігрантів у світі, це — 6,8 млн. мігрантів, що становить 3,6 відсотка від їх загальної кількості. Серед причин, які сприяють цьому, основними є недосконалість українського міграційного законодавства та прозорість наших північних, південних і східних кордонів. Щоб зменшити цю загрозу, зокрема, пропонується внести зміни до закону про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, які врегульовують в'їзд цих осіб на територію України та розширюють перелік підстав для заборони такого в'їзду або для видворення за межі країни. Окрім того, проектом пропонується посилити кримінальну та адміністративну відповідальність як іноземців, так і громадян України за порушення міграційного законодавства, особливо у сфері незаконної міграції.

Насамкінець Верховна Рада розглянула законопроект про затвердження загальнодержавної програми розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини на період до 2011 року.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Кандидатуру на посаду члена ЦВК відхилили

Вечірнє засідання 21 січня

Народні обранці обговорили подання Президента на призначення на посаду члена Центральної виборчої комісії Валерія Карпунцова. Парламентаріїв стурбувало, що кандидат молодий — 1978 року народження, а також те, що Президент обіцяв подати кандидатуру від фракції, не представленої у ЦВК. (А кандидат не представляв жодну з них). Як результат — депутати не підтримали призначення В. Карпунцова на цю посаду.

Депутати продовжили обговорювати проект закону про Фонд гарантування вкладів кредитних спілок. Думки парламентаріїв щодо цього питання розійшлися. Зокрема, увагу акцентували на тому, що створювати подібну організацію треба було раніше, а нині це вже робитиметься «навздогін проблемі». Говорили й про безвідповідальність керівників кредитних спілок, які, зібравши кошти з громадян, зникають разом із грошима, тощо. Водночас депутати наголошували на тому, що втручання держави в цю ситуацію необхідне. В результаті обговорення законопроект відправлено на повторне перше читання.

Після цього Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив до розгляду зміни до закону про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом із зауваженнями Президента. За його словами, комітет так і не розглянув цей законопроект. Тож парламент фактично був поставлений перед вибором: або розглядати документ і потім визначатись із пропозиціями глави держави, або надіслати його до Венеціанської комісії та відповідних міжнародних інституцій і чекати висновків. Також заслухали першого заступника голови секретаріату Президента Олександра Шлапака. Він наголосив, що 70 відсотків положень закону містять правильні й необхідні норми, однак він має і низку невідповідностей, а відтак не може бути втіленим у життя. Депутати направили законопроект для доопрацювання в комітет і вирішили його розглянути в перший пленарний тиждень наступної сесії.

Володимир Литвин закликав колег належно оформити проекти постанов про створення тимчасових слідчих комісій. Голосуючий так і не поставив на голосування проект про створення тимчасової слідчої комісії з питань перевірки законності передачі в оренду Віктору Януковичу урядової резиденції «Межигір'я». Тож бютівці покинули сесійний зал.

Потім народний депутат Григорій Смітюх і голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Олег Зарубінський доповіли доопрацьований проект змін стосовно питань міграції.

Надія СМІЯН.

Микола ТОМЕНКО:
«Партійні проекти кандидатів у Президенти, що не потрапили до другого туру, виглядають важливішими, аніж майбутнє країни»

Говорячи про поведінку кандидатів у Президенти, що не потрапили до другого туру, під час ефіру на «5 каналі» заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко сказав, що, «на жаль, вони керуються не стратегічними інтересами країни, а майбутнім своїх політичних проектів».

Микола Томенко пояснив, що, оскільки виборець Віктора Ющенка та Арсенія Яценюка ідеологічно близький програмі Юлії Тимошенко та в абсолютній більшості голосує за неї, то їхні заклики голосувати проти обох кандидатів є допомогою Віктору Януковичу. Він пояснив, що в такий спосіб, зокрема, Арсеній Яценюк, діє, як «vip-агітатор кандидата в Президенти Віктора Януковича, і тут нема що ні додати, ні відняти».

Що стосується Сергія Тігіпка, то в цьому випадку, на думку М. Томенка, ситуація складніша. «Оскільки його виборець менш ідеологічний, то його прихильники будуть приймати рішення самостійно», — зауважив він. Коментуючи пропозицію Юлії Тимошенко очолити уряд Сергію Тігіпку, заступник Голови Верховної Ради сказав, що «це очевидна прогнозована річ». Він пояснив, що, Ю. Тимошенко давно запросила С. Тігіпка в уряд, де він був радником Прем'єр-міністра, очолював Раду підприємців, а згодом лише блокування парламенту Партією регіонів не дало можливість призначити його віцепрем'єром за поданням Ю. Тимошенко.

Натомість М. Томенко наголосив, що Партія регіонів запропонувала й Сергію Тігіпку, й Арсенію Яценюку взамін на агітацію в другому турі проти двох кандидатів, а фактично проти Юлії Тимошенко, «забезпечити організацію дострокових виборів, на яких ті мають шанси створити свої фракції та відповідно створити нову коаліцію з Партією регіонів».

Водночас заступник Голови Верховної Ради ще раз наголосив, що різного роду кулуарні домовленості кандидатів у Президенти не впливають на рішення їхніх прихильників. «У другому турі діє інша логіка виборчої боротьби, де слухають двох кандидатів у Президенти й приймають остаточне рішення», — сказав він.

Батьки незалежності зберуться у парламенті на урочисті збори

Учора у Верховній Раді відбулися XV річні збори Асоціації народних депутатів України, котра об'єднує парламентаріїв попередніх скликань. Виступаючи зі звітом правління асоціації про діяльність, президент асоціації Олександр Барабаш головними завданнями на 2010 рік назвав сприяння належному відзначенню на державному рівні 20-ї річниці Декларації про державний суверенітет України та залучення членів асоціації до урочистих заходів.

Народні депутати попередніх скликань Олена Крандакова, Микола Істратенко та Іван Бойко (зліва направо).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зокрема, асоціація пропонує провести науково-практичну конференцію та низку інших заходів з громадського обговорення історичного і політико-правового значення декларації. Нинішнього року відзначатимуть ще один ювілей — 20-річчя початку роботи Верховної Ради України першого скликання, яка веде початок відліку новітнього етапу історії українського парламентаризму. 15 травня ц. р. у залі пленарних засідань Верховної Ради планується провести урочисті збори Асоціації народних депутатів України. Адже до складу асоціації входить немало батьків незалежності.

Асоціація також має намір сприяти виданню трьохтомної «Історії українського парламентаризму» у співпраці з державним видавництвом «Дніпро». Це має бути масштабне презентаційне видання, кожен том якого відображатиме етапи становлення і розвитку українського парламентаризму. Перший том охоплюватиме події від X до XIX століть, другий — XX століття до 1989 року, третій том буде присвячений здобуттю незалежності України та сучасному українському парламенту. Видавництво звернулося до народних депутатів усіх скликань із пропозиціями стати героями цієї книги, надіславши дані про себе. А над основною змістовною частиною видання працюватимуть академічні інститути — історії, держави і права.

Ще одним завданням асоціації є громадський контроль за дотриманням положень Закону «Про статус народного депутата України». О. Барабаш відзначив, що минулого року з боку керівництва Верховної Ради та парламентського апарату було забезпечено в повному обсязі виконання цього закону. Однак, на жаль, зауважували учасники зборів, увага з боку державної влади до депутатів попередніх скликань не належна. Зокрема, після звернення асоціації до Верховної Ради, ухваленого на попередніх зборах, щодо зміни виборчої системи, яке було направлено до всіх депутатських фракцій, ніякої реакції на це звернення не було. Хоча в українському суспільстві визріває думка, що сучасна виборча система є одним з головних чинників недосконалості політичної системи загалом, наголошували учасники зборів. Лунали також пропозиції започаткувати відзначення в нашій державі Дня українського парламентаризму. Учасники зборів схвалили звіт правління асоціації про діяльність у 2009 році та завдання на 2010 рік, а президентом Асоціації переобрано Олександра Барабаша.

Юліана ШЕВЧУК.

ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Привітання...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прекрасні устремління й наміри, на жаль, не знайшли подальшого продовження в суспільній консолідації, узгодженій єдності практичних зусиль у творенні тієї України, якою її бачили кращі сини і віддані патріоти. Однак, попри гірку й болісну поразку того історичного пориву, унікальний виплеск життєствердної енергії нації, потужний вияв її духовних джерел на довгі десятиліття закарбувався в народній свідомості. Успіх державного ствердження України наприкінці XX століття визначальною мірою й базувався саме на рушіях єднання, дієвому сповідуванні унітарності, територіальної цілісності, єдності етнічного розмаїття та спільних суспільних цінностях.

Звертаючись до подій понад дев'яносторічної давності, уважно й відповідально дослухаємося до висновків і пересторог, які доходять крізь товщу віків та десятиліть, винесемо з них повчальну концентровану суть: соборність наших земель починається із соборності наших сердець, наших дум і душ. Уроки злуки зобов'язують нас, попри всі політичні відмінності у позиціях та поглядах, зосередитися на головному творенні демократичної, сильної і заможної України.

Нехай це свято соборно з'єднає і зблизить усіх нас у щирому прагненні миру й процвітання нашій Вітчизні, добра і благополуччя українському народові.

**Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.**

Ніхто й ніщо не може упокорити єдиний народ, який прагне свободи

Президент України Віктор Ющенко, керівник апарату Верховної Ради Валентин Зайчук (ліворуч)**, секретар РНБО Раїса Богатирьова поклали квіти до пам'ятника Михайлу Грушевському.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Акт злуки, за словами Віктора Ющенка, велике послання для нас і наших нащадків. «Тільки коли ми єдині в своїх помислах, цілях і зусиллях, ми можемо мати успіх. Тільки коли нас об'єднує спільний національний дух, Україна має майбутнє. Бережімо як найвищу цінність нашу українську соборність, і ми досягнемо мети», — переконаний Віктор Ющенко. На вчорашніх урочистостях він присвоїв звання Героя України провідникові ОУН Степанові Бандері (1909—1959).

Святкові заходи з нагоди Дня Соборності відбулися по всій Україні. Короваями обмінялись мешканці Волочиського та Підволочиського районів на старому мосту через Збруч. Старожили ще пам'ятають, як тут проходив кордон між Хмельницькою та Тернопільською областями. Свого часу не тільки прикордонні стовпи та колючий дріт, а й різна ідеологія та умови життя розділили сусідів. А тепер між обома районами добрі сусідські відносини. Разом тернополяни та хмельничани взяли участь у молебні за Україну, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

А власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА передає, що публікації в газетах «Українські вісті», «Український голос», «Український козак» повертають відвідувачів виставки «Україна: один народ, одна держава», що відкрилася в державному архіві Тернопільської області, до буремних часів 91-річної давності, до духу Софійського майдану, де відбулося проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР. Вони цікаві тим, що на ці події можна подивитися не очима істориків, а очима сучасників. Тут також представлено Універсал Директорії про з'єднання українських земель, документи про Тимотея Старуха — посла від ЗУНР під час проголошення Акта злуки й ще багато цікавого.

В обласному державному архіві Рівного, **інформує наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА,** демонструється виставка документів і матеріалів, присвячена Дню Соборності України. Вона презентує копії унікальних документів, які зберігаються в центральних державних архівах України. Документи характеризують історичний перебіг подій 1917—1921 років, пов'язаних із спробами встановлення політичної незалежності України. Відвідувачі мають можливість ознайомитись із законами Центральної Ради та УНР, наказами гетьмана П. Скоропадського, голови Директорії С. Петлюри, спрямованими на поновлення та захист української державності тощо.

ФОТОФАКТ

У столичному Будинку художника відкрито виставку «Україна всіх часів», присвячену Дню соборності.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Обдурив пенсіонерів?

Кандидат у сільські голови пообіцяв дешеве вугілля, але витратив гроші виборців на власні потреби

У селі Крута Балка Ясинуватського району (Донецька область) у центрі уваги опинився скандал із підприємцем, який торік виставляв свою кандидатуру на посаду сільського голови. Під час зустрічі з селянами кандидат закликав віддати за нього голоси і пообіцяв забезпечити бажаючих дешевим вугіллям для опалення.

Бажаючі знайшлися, а деякі щасливчики навіть змогли отримати паливо. Зате чотирьом пенсіонерам із цього села не пощастило: кожен із них віддав представникові підприємця по 1850 гривень, проте вугілля не дочекався. Як з'ясувалося, кандидат витратив отримані кошти на власні потреби — розплатився в банку за кредитом. Спроби місцевих мешканців поговорити з 35-річним підприємцем та вмовляння повернути хоча б частину грошей були марні. Тоді обдурені пенсіонери написали заяву до міліції. Правоохоронці зібрали матеріали за справою про шахрайство, які незабаром передадуть до суду.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Зберегти досвід виробництва унікальних препаратів

Комітет з питань охорони здоров'я рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до статті 3 Закону «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині» щодо виготовлення антиретикулярної цитотоксичної сироватки.

На засіданні комітету зазначалося, що законопроектом (№5197) пропонується доповнити статтю 3 чинного закону положенням, згідно з яким його дія не поширюється на взяття анатомічних матеріалів для виготовлення антиретикулярної цитотоксичної сироватки. Висока ефективність цього препарату показана під час лікування імунодефіцитних станів, пов'язаних із зниженням імунологічної реактивності, запальних процесів із затяжним та хронічним перебігом, усіх клінічних форм атеросклерозу, ішемічної хвороби серця, у післяопераційному періоді після видалення пухлин тощо. Ще одним перспективним напрямом використання згаданого препарату є лікування ВІЛ-інфікованих людей.

Народні депутати наголошували, що мета законопроекту — усунути існуючі недоліки у законодавстві, що негативно впливає на виробництво антиретикулярної цитотоксичної сироватки. Парламентарії вважають, що це зумовлене відмовою Міністерства охорони здоров'я дати дозвіл на цільове використання анатомічного матеріалу селезінки і кісткового мозку. На думку членів комітету, прийняття проекту дозволить зберегти досвід з виробництва в Україні унікальних імунобіологічних препаратів.

Сергій МЕЛЬНИК.

Член комітету Юрій Гайдаєв, голова комітету Тетяна Бахтеєва, секретар комітету Лілія Григорович.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Перший тайм зіграно

Безумовно, пік політичного напруження припав на підбиття підсумків першого туру виборів Президента. Вже у понеділок стало зрозуміло, що народне волевиявлення відбулося без особливих порушень і зловживань з того чи іншого боку. Щоправда, певною ложкою дьогтю у цій бочці з медом можна назвати розбіжність даних Національного екзит-полу з показниками інших опитувань на виході. Однак, за хвилею важливих подій, суспільство не особливо акцентувало на цьому увагу. Після оголошення ЦВК у вівторок попередніх результатів виборів країна остаточно впевнилася — у другому турі доведеться обирати між Віктором Януковичем (35,32 відсотка голосів) та Юлією Тимошенко (25,05 відсотка). Незважаючи на відрив між ними у майже десять відсотків голосів, у штабі обох кандидатів уже неодноразово оголошували про майже фактичну перемогу у цих перегонах.

Допоки два лідери у словесних баталіях боролися за перемогу, Сергій Тігіпко, який посів почесне третє місце із 13,06 відсотками голосів, зірвав собі всі лаври. У ніч після виборів він сказав, що не підтримуватиме у другому турі жодного кандидата, однак уже в понеділок до цієї фрази додалося ще два слова «поки що», які заінтригували громадськість і додали жару в політичне середовище. Хто ж саме переманить на свій бік політика і його електорат? Це питання турбувало нас весь тиждень. Схоже, відповідь на нього шукатимемо й наступного.

Однак цьогорічні вибори запам'ятаються не тільки приємними відкриттями. Чимало політиків отримали небачено низький рейтинг своєї популярності серед виборців. Так, незважаючи на всі неоптимістичні прогнози, чинний глава держави Віктор Ющенко своїми 5,45 відсотками був явно розчарований. Дякувати своєму виборцеві він взявся аж у середу, виступивши з заявою, в якій визнав волю народу. Свободу слова і демократії він назвав найвищим здобутком помаранчевої революції і наголосив, що, незважаючи на результати народного волевиявлення, залишиться у політиці.

Як і годиться під час виборів, певний скандал розгорівся в ЦВК. Цього разу він виник на підставі рішення київського адмінсуду. Ним на посаді члена ЦВК поновили представника БЮТ Анатолія Писаренка, який досягнув пенсійного віку. Таким чином під сумнів було поставлено всі рішення, які ухвалювала комісія. Уже у вівторок уранці народні обранці звільнили пенсіонера.

Попри люті морози, які скували вулиці українських міст і сіл, у сесійній залі Верховної Ради було гаряче. З самого початку робочого тижня було очевидно, що парламентарії налаштовані на конструктивну роботу. Однак у четвер і п'ятницю така злагоджена робота опинилася під загрозою зриву, адже бютівці покидали сесійну залу через те, що голова парламенту не ставив на голосування питання про створення ТСК з приводу отримання В. Януковичем землі в Межигір'ї. На такій непевній ноті п'яту сесію було закрито. Наступного тижня народним обранцям доведеться плідно попрацювати у пошуках компромісу, аби з нової сесії парламент знову не виявився заблокованим.

Надія СМІЯН.

У зв'язку з погіршенням погодних умов Департамент Державтоінспекції МВС України звертається до учасників дорожнього руху з проханням по можливості утримуватися від поїздок на далекі відстані автомобільним транспортом, *повідомляє прес–служба Департаменту*

Міністр закордонних справ України Петро ПОРОШЕНКО направив листа Високому представнику ЄС із закордонних справ і політики безпеки К. Ештон про рішення української сторони приєднатися до військово–морської операції ЄС із протидії піратству біля узбережжя Сомалі «Аталанта» *(Укрінформ)*

ПОДРОБИЦІ

Справу «сепаратистів» повернули на додаткове розслідування

Апеляційний суд Донецької області повернув на додаткове розслідування кримінальну справу проти активістів громадської організації «Донецька республіка», яку розслідувало Управління СБУ в області. Предметом вивчення стала діяльність активістів, які в 2006 році проводили мітинги на центральній площі обласного центру, роздавали перехожим листівки і пропонували поставити підписи під час імпровізованого «референдуму» зі створення Донецької Федеративної республіки. На листівках була намальована карта майбутньої Федеративної республіки Україна у складі Донецької Федеративної республіки, Центральної Української республіки, Новоросійської республіки, Федеративної республіки Галичини та Криму.

На думку слідства, дії активістів Олександра Цуркана, Андрія Пургіна та Тетяни Дворядкіної містили заклики до скоєння зумисних дій, спрямованих на відділення територій, захоплення державної влади, створення незаконних органів управління, порушення кордонів територій. У справі фігурують агітаційні матеріали із красномовними назвами: «Хохляцкий геноцид», «Бандеровский фашизм. ОУН-УПА», «Донецкая республика... Сделай выбор, иди с нами!» та інші. Після відкриття судового засідання підсудні заявили кілька клопотань, із яких суд під головуванням Володимира Калашникова задовільнив єдине — про ведення процесу російською мовою.

Разом із тим, на думку суду, справа потребує додаткового розслідування. Суд звернув увагу, що правоохоронні органи порушили кримінальну справу не стосовно конкретних осіб, а за фактом злочину, тим самим порушивши право Цуркана, Пургіна та Дворядкіної на захист. Названі особи допитувалися як свідки, а не як підозрювані. Крім того, суд вбачає порушення у порядку проведення експертиз та у тривалому досудовому слідстві — протягом двох років. Також суд зауважив, що не всі матеріали слідства були перекладені російською. Тому тепер органам досудового слідства належить знову зібрати всі докази і правильно кваліфікувати дії звинувачених. Запобіжний захід — підписка про невиїзд — залишається незмінним.

Лідер організації Олександр Цуркан (на суд він одягнув бейдж у кольорах російського прапора) після виголошення рішення від коментарів відмовився. Зате його колеги були більш говіркими. «Вся справа зліплена і сфальсифікована в СБУ. Агітувати можна за що завгодно, якщо це не містить заклики до насильства чи зміни конституційного ладу», — заявив Андрій Пургін.

Ліна КУЩ.

Танули надії, що дорогих серцю людей знайдуть живими

На місце вибуху у сьомій лікарні психологи МНС у Луганській області прибули разом із рятувальниками. Як завжди, збір у них недовгий: при собі сумка з ковдрою, термосом, заспокійливим і тонізуючим чаєм, шоколадом і релігійною атрибутикою — іконкою, чотками, хрестом. Для них бути в центрі подій — означає прораховувати всі можливі варіанти допомоги потерпілим. Цього разу в зоні лиха працювали чотири психологи. Найдосвідченіший — начальник центру психологічного забезпечення МНС 38-річний Микола Мороз, якому доводилося надавати допомогу людям під час вибухів на шахтах імені Засядька та «Суходольській». Наймолодший — Ігор Олімпієв, психологом МНС у Луганській області працює лише півроку. Це був його перший досвід, можна сказати, бойове хрещення. Групу доповнювали Оксана Коваленко та Євгенія Гайдук, професійний стаж яких налічує кілька років.

Вони розповідають: перший день трагедії був драматичний, а другий — удвічі драматичніший, тому що в багатьох загинули останні надії на те, що дорогих серцю люди знайдуть живими. Крім того, Оксані й Жені довелося супроводжувати родичів на впізнання восьми тіл, які було знайдено під уламками вже другої доби. Те, що залишилося від загиблих, виявлялося не завжди пізнаваним, тому поведінка родичів була непередбачувана. Психологи були поруч і всіляко підтримували збожеволілих від горя людей, хоча зняти нервове напруження в таких випадках дуже важко. У деяких жінок були нервові зриви, серцеві напади, вони непритомніли, чоловіки трималися краще, але було схоже, що вони перебували на межі.

— Мені довелося працювати з чоловіком, який розшукував свого сина, — розповідає Микола Мороз. — Батько, зрозуміло, дуже нервував, надія на те, що побачить сина живим, його не полишала. До пункту екстрено-психологічної допомоги, який ми розгорнули в уцілілій частині понівеченої від вибуху лікарні, стікалася вся інформація про потерпілих. У нас були списки розшукуваних людей, опис тих, кого ще не знайшли ні серед живих, ні серед мертвих. Прізвище сина згадувалося серед тих, хто, можливо, перебував під уламками. І ось до нас у пункт надходить оперативна інформація — фотографія знайденого тіла. Чоловік мав упізнати на ній сина, оскільки за описами це міг бути він. Уявіть стан людини в такий момент. Я був поруч і допомагав йому впоратися зі своїми почуттями. Напруження було величезне і в чоловіка, і в мене. Виявилося, що це був не його син. У батька знову з'явилася надія. Правда, потім виявилося, що хлопець все-таки загинув...

Протягом двох діб головним завданням психологів екстремальної служби було збити напруження. Небезпека паніки була наявна: варто було комусь зірватися на крик, запричитати, кинутися проривати численні кордони. Юрба заряджається цим автоматично...

Слава Богу, нічого такого не сталося. Удалося тримати ситуацію під контролем. Люди самі підходили до психологів, тим паче що знайти їх було нескладно за спеціальним написом на куртках, і просили приділити їм увагу. Родичів напували чаєм і давали можливість висловити все, що накопичилося в їхній душі. Досвідченим оком визначали, чи потребує людина медичної допомоги, і якщо це підтверджувалося, запрошували лікаря чергової «швидкої». До речі, колеги відзначають поведінку Ігоря в екстремальній ситуації. Молодий психолог буквально прилипав до тієї людини, котра, можливо, найбільше потребувала підтримки. Було очевидно, що він не тільки розуміє чуже горе, а й глибоко його переживає, приймає, як своє.

Що ж стосується побаченого, то психологи розповідають про це неохоче. Кажуть, не хочеться переживати трагедію знову. Адже нерви й у них не залізні...

Сьогодні в обласній клінічній лікарні перебувають шість осіб, яких вдалося врятувати з-під завалів. З них тільки один не потребує інтенсивної терапії, інші перебувають у реанімації. За словами завідувачки відділення інтенсивної терапії № 2 Ірини Котилевської, у всіх п'яти пацієнтів так звані тяжкі поєднані травми. Тобто уражені одразу кілька анатомічних областей — голова, грудна клітина, кінцівки.

Начальник управління охорони здоров'я Луганської облдержадміністрації Павло Малиш запевняє, що медикаментів і донорської крові потерпілим від вибуху в міськлікарні вистачає.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Фото ЦГЗ МНС у Луганській області.

На знімку: на ліквідації наслідків вибуху в лікарні працюють психологи.

Грип готується до другої атаки

У більшості областей України ситуація із захворюваністю на грип та гострі респіраторні інфекції є «відносно благополучною». Про це на вчорашній прес-конференції повідомив директор Державної установи «Український центр грипу та гострих респіраторних інфекцій» Олександр Гриневич. Попри це епідеміологи запевняють: радіти і розслаблятися зарано. Мовляв, уже у лютому недуга може зібратися з силами і знову завдати удару здоров'ю громадян.

— Зараз, — каже пан Гриневич, — ситуація в країні стабілізувалася. Тільки у чотирьох областях епідпоріг перевищено. І то лише на кілька відсотків.

Проте погодні умови, а саме — істотне зниженням температури повітря, на думку Олександра Гриневича, сприятимуть переохолодженню, а відтак і збільшенню кількості випадків захворювання. «Ми робимо все, щоб другої хвилі не було, — каже О. Гриневич, — але, на жаль, не все залежить від нас».

Тим часом, наскільки сильним і тривалим буде другий етап захворюваності, достеменно невідомо. Головний вітчизняний знавець грипу припускає, що знову буде комбінація двох штамів вірусу — сезонного і пандемічного. А розпочнеться друга хвиля, за попередніми прогнозами, вже на початку лютого. Тож до цього усі мають бути готові.

— Перш за все, — радить пан Гриневич, — необхідно уникати переохолодження. Регулярно провітрювати приміщення як удома, так і на роботі. Після вулиці обов'язково потрібно мити руки й обличчя, обробляти слизову оболонку носа милом. І, звичайно, харчування має бути збалансованим.

Ще одна порада — робити щеплення. При чому вакцинуватися, як виявилося, можна одночасно від сезонного і від пандемічного вірусу. Щоправда, з останнім доведеться трошки зачекати. Адже випробування вакцин ще триває.

— Зараз на реєстрації знаходяться чотири вакцини від пандемічного грипу. Одну з них уже наступного тижня, скоріше за все, буде зареєстровано. У першу чергу буде закуплено дози для щеплення груп ризику — медичних працівників, вагітних і дітей. Утім, ця процедура є добровільною. Нікого насильно вакцинувати не будемо.

Нагадаємо, за даними Міністерства охорони здоров'я, за період епідемії на грип та ГРІ захворіло понад 4 млн. 408 тис. українців. Тільки за добу 21 січня «армія хворих» поповнилася більш як на сорок тисяч осіб. Майже дві тисячі з них госпіталізовано. Перевищено поріг захворюваності у Дніпропетровській, Луганській, Полтавській та Сумській областях. Наближаються до них Крим та Вінницька, Кіровоградська, Тернопільська області. Померло з моменту початку епідемії 1019 людей.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

У Харківському територіальному центрі комплектування військовослужбовців за контрактом здають нормативи з фізпідготовки.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

«Сезон полювання» на комунальних боржників

Понад 10 відсотків запоріжців невчасно розраховуються за отримані послуги з концерном «Міські теплові мережі». Однак є особливо злісні боржники, які жодного разу протягом минулого року не оплатили рахунки за спожиту теплову енергію та гарячу воду. Їх хоч і небагато, лише відсоток від загальної кількості «забудькуватих», але саме через них городяни нині винні концерну 153 мільйони гривень. І це за того, що в Запоріжжі ось уже п'ять років тепло і гарячу воду подають у квартири безперебійно.

У «Міських теплових мережах» установлено свої правила впливу на боржників. Якщо споживач не оплачує рахунки два місяці, йому нагадують про це по телефону, попередивши про відповідальність. Через три місяці боржник отримає письмову претензію, через півроку — повістку до суду, а в двері подзвонять працівники тепломережі, котрі відключать подачу гарячої води в квартиру.

Та через затяжні січневі свята чимало запоріжців, схоже, залишилися без грошей, що позначилося на фінансовому благополуччі комунальників. І ті, вичерпавши мирні засоби впливу, перейшли до «бойових» дій. У новому році тепловики надіслали боржникам 15 тисяч претензій на 172 мільйони гривень, подали в господарські та місцеві суди близько двох тисяч позовів про стягнення дебіторської заборгованості на 52 мільйони гривень та перекрили подачу гарячої води у 783 квартири.

За інформацією прес-служби концерну, вже винесено рішення про стягнення заборгованості за теплову енергію на загальну суму 46,5 мільйони гривень. До передачі судових рішень для виконання боржники сплатили 18 мільйонів гривень, ще 2 мільйони гривень стягли у примусовому порядку працівники виконавчої служби. Але є й такі громадяни, які намагаються погратися з державою «в кішки-мишки». Тому щотижня працівники «Міських теплових мереж» та виконавчої служби проводять спільні рейди за місцем проживання боржників і накладають арешт на їхнє майно.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Від переохолодження та обмороження на Донеччині померло майже 100 осіб

Протягом місяця кількість жертв холодів у Донецькій області досягла 98 осіб, повідомили в обласному управлінні охорони здоров'я. Всього по допомогу через переохолодження та обмороження звернулося 320 чоловік, більшу частину яких було госпіталізовано. Найбільше смертельних випадків зафіксовано в Макіївці та Краматорську.

Останніми днями через складні погодні умови кількість пацієнтів, які звертаються по медичну допомогу через травми та обмороження, збільшилася. Місцева влада та ДАІ звернулися до громадян із проханням не вирушати в далекі поїздки без крайньої потреби. Тим паче, що з деяких міст області — приміром, із Маріуполя — виїхати автобусом було неможливо: через снігові заноси на трасі рух транспорту припинився. В обласному центрі на розчищенні автошляхів працювало 75 одиниць техніки, а тротуари й зупинки чистили 140 комунальників. Протягом доби на дороги витрачено майже 200 тонн солі та 610 тонн матеріалу для посипання.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Дослідник народних традицій Ольга Наливайко (на знімку на передньому плані) разом з гостями співають різдвяні колядки під час етнографічного уроку «Три хліб» у Львові.

Фото УНІАН.

У Новоазовську розпочався суд по Голодомору. Свободу думок опоненти розуміють по-різному

Попереднє слухання у справі проти головного редактора районної газети «Рідне Приазов'я» Сергія Шведка відбулося в Новоазовську. Позов подав односелець редактора Василь Коваленко, якому не сподобалася надрукована в газеті стаття «Голодомор «шагает по стране?». Позивач вимагає визнати публікацію протиправним діянням, спрямованим на приниження національної гідності українців, наругою над пам'яттю жертв Голодомору та публічнимероспростуванням Голодомору як геноциду. Коваленко вимагає, аби газета спростувала викладену в публікації інформацію.

У свою чергу, Сергій Шведко каже, що не ставив під сумнів факт Голодомору, але не згодний із тим, що голод був геноцидом українців. «Концепція голодомору як геноциду, спрямованого виключно проти українців, покликана відірвати пуповину братерства, яка пов'язує нас із російським народом, — йдеться у згаданій статті. — А на додачу знищити духовні зв'язки нашої молоді зі старшим поколінням — хранителем народної правди». І ще одна цитата із газети: «Але від голоду 33-го помирали не лише українці, і не лише в Україні. Представників інших національностей у числі його жертв теж велика кількість... До того ж, якщо проаналізувати документи тієї епохи, то проводили насильницьку колективізацію та вилучали хліб у голодний рік у українців, головним чином, самі ж українці». На думку редактора, термін «геноцид», який використовується стосовно Голодомору, не відповідає поняттю геноциду, визначеному ООН, — «свідомі дії, які здійснюються із наміром знищити, повністю чи частково, якусь національну, етнічну, расову чи релігійну групу як таку».

«Проблемою Голодомору я займаюся років сім-вісім, — розповів Василь Коваленко. — Головними свідченнями для мене стали спогади батьків: наприклад, батько, якому тоді було 13 років, його сім'я мешкала в Київській області й пережила голод. Я зібрав багато архівних та документальних підтверджень».

І позивач, і відповідач мешкають в одному селі Безіменному Новоазовського району. Позицію Коваленка тут не схвалюють. «Справді, масового голоду на території району не було, адже поруч море, — підтверджує позивач. — Але наскільки ж цинічно лунає, коли людина каже: «У нашому селі голоду не було, бо була риба. Правда, багато людей лежали на полях». А це були ті люди, які вже не мали сили дістатися до моря. Я знайшов документи, які свідчать, що село Сєдово-Василівка, розташоване кілометрів за двадцять від моря, було занесено до «чорного списку». Люди були приречені: до села перестали завозити промислові товари, не кажучи вже про продукти. Тобто ця трагедія зачепила і мешканців нашого району».

Судовий процес набув резонансу в області. Перед будівлею районного суду стояв пікет із кількох десятків осіб, які тримали в руках прапори Партії регіонів та гасло «Свободу правдивому слову». Щоправда, свободу слова, толерантність та повагу до чужої позиції в Новоазовську розуміють вельми своєрідно. А як інакше розцінити вигуки «Ганьба!» на адресу позивача та інші різкі звинувачення з боку «групи підтримки», організованої політичними опонентами? Склалося враження, що свободу вільно висловлювати думки захищають лише для однієї сторони...

Ліна КУЩ.

У Росії обговорюють результати нашого першого туру виборів

Тема підсумків першого туру президентських виборів в Україні залишається головною в російських засобах масової інформації, в заявах політиків, експертів, журналістів.

Праві й шовіністичні телеканали та газети зловтішаються з приводу відсутності підтримки виборцями Віктора Ющенка. Так, наприклад, на думку популярного в Росії телеведучого Максима Шевченка, який вважає себе експертом політичного життя України, «народ проголосував проти вступу України в НАТО, націоналізму, фальсифікації історії».

Водночас впливовий «Коммерсант» вказує на те, що у Віктора Ющенка є політичне майбутнє. Газета особливо наголошує, що нинішній Президент визнав свою поразку на виборах і тим самим забезпечив конституційний перехід до влади того політика, за якого проголосує народ у другому турі.

Чимало уваги російське експертне співтовариство приділяє потенційним можливостям Юлії Тимошенко й Віктора Януковича стати переможцем президентських перегонів.

На відміну від офіційного Кремля лідери правлячої партії «Единая Россия» відкрито симпатизують Вікторові Януковичу. Борисові Гризлову, Сергію Миронову, Костянтину Затуліну імпонують заяви цього кандидата в Президенти про майбутнє державного статусу російської мови в Україні, зміни політичної стратегії в програмі Партії регіонів щодо політичного й економічного співробітництва з Росією.

І все-таки російська еліта більше симпатизує Юлії Тимошенко. Саме вона для них є головним претендентом на крісло Президента України. У цьому «прозрінні» не остання роль багатьох сюжетів на всіх телевізійних каналах про «гарну жінку з косою». Водночас експерти говорять про те, що тільки в Юлії Тимошенко склалися робочі, ділові відносини з прем'єр-міністром РФ Володимиром Путіним. Особливо наголошують, що вперше за багато років у переддень нового року не було «газових» скандалів.

Важливо відзначити, що в Росії з'явилося багато шанувальників Сергія Тігіпка. Всі аналітичні видання пишуть про те, що в нього велике політичне майбутнє й, у разі позачергових парламентських виборів, Сергій Тігіпко зможе створити у Верховній Раді не тільки фракцію, а й політичну коаліцію, що буде великим чинником української політики.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

СВІТ КОРОТКО

ПОЛЬЩА

Американські ракети стоятимуть під Калінінградом?

За останніми даними міністерства оборони Республіки Польща, перші ракети «Патріот» та сто солдатів армії США прибудуть до Польщі в березні цього року.

Проте «Патріоти» буде розміщено не у Веселій під Варшавою, а в Моронгу у Вармінсько-Мазурському воєводстві, що межує з Калінінградською областю Російської Федерації. Така зміна дислокації була продиктована не стратегічними міркуваннями, а прагненням забезпечити кращі умови для американських військовиків та техніки, повідомляє «Газета Виборча» з посиланням на експертів польського міноборони.

Аргументи на користь Моронгу не випадкові, адже містечко вже має свою «ракетно-артилерійську історію». Свого часу тут дислокувалися ракетні війська, окремі артилерійський та мотострілецький полки. Нині у військовому містечку залишились лише 200 солдатів механізованого батальйону 20-ї механізованої бригади. Військова частина, на території якої розмістять американців, займає територію у 230 гектарів на околицях міста. Тут є свої казарми, спортзал, спортивний майданчик, тир, окремий водогін і автономна система опалення житлових приміщень та гаражі. Керівництво міста не приховує свого задоволення від планів міноборони, адже за нерухомість та землі військо сплачує місту кожного року майже 100 тисяч євро податку.

Повідомлення про зміну дислокації «Патріотів» у Польщі вже викликало реакцію російської сторони. За інформацією «РІА Новини», з посиланням на джерело у командуванні ВМФ РФ, у відповідь на розміщення американських «Патріотів» РФ посилить свій флот у Балтійському морі: його надводні, підводні та авіаційні підрозділи.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

КИТАЙ

Снігопад заблокував чотири тисячі пасажирів

У Китаї, у провінції Синьцзян, чотири тисячі пасажирів опинилися заблокованими на трьох основних трасах через снігопад та ураганний вітер. У дорозі були змушені зупинитися 310 автобусів. Швидкість вітру досягала 100 кілометрів на годину. Вітер супроводжувався зниженням температури до 20 градусів за Цельсієм, видимість на дорогах — нульова. Крім цього, через снігопади зникли безвісти вважають сімох людей. Як повідомляють китайські ЗМІ, група з 23 осіб потрапила у сніжну бурю. Одразу вибратися з-під снігу вдалося тільки двом, саме вони повідомили владу про зниклих. Ще 14 людей виявилися заблокованими.

ФОТОФАКТ

Тропічна злива спричинила повінь і зсуви ґрунту в Бразилії. На знімку: рятувальники звільняють жінку з автомобіля, затопленого повінню в Сан-Паулу.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Більшість дельфінаріїв — поза законом?

Майже всі дельфінарії України утримують однойменних ссавців без дозволів, порушуючи закони України «Про Червону книгу України» і «Про захист тварин від жорстокого поводження», повідомляє Національний екологічний центр України. За інформацією організації, таким є висновок перевірки закладів Державною екологічною інспекцією України.

Після того, як минулоріч відкрилися дельфінарії у віддалених від моря містах (у Харкові, Дніпропетровську, Львові, Донецьку та двох у Києві), НЕЦУ та Дружина охорони природи Києва надіслали до Мінприроди, Генеральної прокуратури і Держекоінспекції звернення щодо порушення вимог законодавства під час утримання та використання тварин, занесених до Червоної книги країни, у комерційних цілях. Адже такі заклади мають отримати від міністерства дозвіл на вилучення ссавців з природного середовища і утримання червонокнижних видів (дельфінів-афалін) у неволі.

Як розповів «Голосу України» заступник голови НЕЦУ Олексій Василюк, згідно з повноваженнями Держекоінспекції, вона може зупинити роботу дельфінаріїв, що не мають погоджень по лінії Мінприроди та таких, що порушують природоохоронне законодавство. «Ті ж, які збудовані незаконно, як наприклад в Києві, де немає ні землевідведення, ні дозволів на будівництво, мають бути знесені, що передбачено законодавством».

Що ж до самих ссавців, то «якщо на дельфінів дозволів немає, значить, утримувати їх не можна, і власністю дельфінарія вони законно не є. Тому тварини мають бути вилучені і передані в державний океанаріум», вважає Олексій Василюк. Ну і головне, коментує експерт, «всюди, де нема дозволів СЕС, ветеринарів (у Києві і Львові), пожежників (у Донецьку), повинні бути заборонені вистави і допуск туди дітей».

Анна БОЙКО.

Ім'я Героя України, заслуженого шахтаря України, почесного працівника вугільної промисловості Миколи Сургая буде присвоєно шахті «Південнодонбаська № 3» ДП «Донецька вугільна енергетична компанія» *(Укрінформ)*

Укрпошта почала доставку листів, відправлених в електронному вигляді. Компанія роздруковує їх і відправляє за зазначеною адресою, *повідомляє прес-служба Укрпошти*

Киян готують до чергового підвищення цін на метро?

ПЕРСПЕКТИВИ

Коли в столиці буквально напередодні нового року раптово скасували річні проїзні на метро, всі зрозуміли — підвищення цін за проїзд не уникнути. Підтвердження не забарилося. Начальник КП «Київський метрополітен» Петро Мірошников наполягає на необхідності підвищення плати за проїзд. Про це він повідомив на «прямій лінії» в одному з друкованих ЗМІ. «У мене немає інформації про підвищення вартості проїзду, хоча зробити це просто необхідно. Нинішні тарифи економічно не обгрунтовані», — сказав він. П. Мірошников укотре наголосив: для того, щоб метро стало рентабельним, вартість однієї поїздки в підземці має становити не менш як 2,5 грн. Тоді у «Київського метрополітену» з'являться кошти не тільки на підтримку нинішнього стану підземки, а й на її розвиток, технічне переоснащення, додав він.

Петро Мірошников також зазначив, що метрополітен попросив у Київради на розвиток у 2010 році 1 мільярд 750 мільйонів гривень із міського бюджету. Нібито для завершення будівництва розпочатих ще багато років тому станцій.

Щось схоже ми вже чули торік. Утім, піднявши ціни на проїзд більш ніж утричі, кияни та гості столиці так і не побачили нових вагонів, як, власне, і жодних позитивних змін. Тим часом через збільшення інтервалів пасажирам усе частіше доводиться брати вагони штурмом.

— Для того, щоб підвищувати ціни, **зазначила «Голосу України» заступник керівника фракції Віталія Кличка у Київраді Наталія Новак,** необхідне економічне обгрунтування. А для цього метрополітен повинен провести моніторинг пасажиропотоку.

Нині, на думку депутата, є дуже багато шпарин для зловживань. Приміром, жетони продають без касових апаратів, тож дослідити, скільки їх реалізовується, взагалі неможливо. Сьогодні вони можуть заявляти, що перевезли одну кількість людей, а насправді — пасажирів набагато більше. Є проблема і з пільговиками. Як відомо, держава має відшкодовувати кошти метрополітенові за перевезення цієї категорії пасажирів. У метрополітені заявляють, що держава відшкодовує лише частково. Але ніхто достеменно не знає реальної кількості таких пільговиків. Для цього, на думку депутата, потрібно запровадити картку пільговика. Так само непрозорими, зазначила депутат, є й прибутки від реклами, а також від торгівлі в метрополітені.

— Проте прозорість, схоже, нікому не потрібна, бо все можна легко перекласти на плечі простих киян, користувачів метро, — каже Наталія Новак. На них лягли також і видатки з перевезення пасажирів, пільги для яких надав своїм особистим розпорядженням київський міський голова. Розпорядження своє він видав, а от жодних компенсацій на це з міського бюджету не передбачено.

Одне слово, дружба з податківцями, міліціонерами і улюбленими бабусями Черновецького — також на наших з вами плечах.

Марина КРИВДА.

ВІСТІ З КРИМУ

Соборна мечеть у Сімферополі буде

Її будівництво розпочнеться найближчим часом. Голова меджлісу кримськотатарського народу, народний депутат України Мустафа Джемілєв сказав: «Ми очікуємо, що найближчим часом буде прийнято законне рішення про виділення землі». І додав, що в противному випадку зведення мечеті почнеться без відповідної документації. М. Джемілєв наголосив, що початок будівництва буде мати демонстраційний характер, бо без потрібної документації побудувати мечеть на належному рівні буде важко. Перший заступник голови меджлісу Рефат Чубаров уточнив, що будівництво культової споруди почнеться цього року. «Днями буде опубліковане рішення меджлісу», — сказав журналістам Р. Чубаров.

Раніше строку зацвіли проліски

Через теплу зиму на півострові раніше строку почали цвісти проліски. Такому «подарунку долі» зраділи квіткові браконьєри. І це незважаючи на те, що проліски занесені до Червоної книги України. У січні букетики первоцвіту можна купити в Криму за ціною від 8 до 10 грн. З метою запобігання торгівлі рідкісними видами рослин співробітники державної екологічної інспекції почали рейди ринками і лісами півострова. Квітковим браконьєрам загрожує штраф у розмірі від 51 до 136 грн. з конфіскацією незаконно знищених квітів і їхніх цибулин.

Георгій ВЕРВЕС.

ФОТОФАКТ

Перший Президент України Леонід Кравчук (ліворуч) вручив відзнаку народному депутатові Павлу Унгуряну згідно з результатом рейтингу активності народних депутатів Верховної Ради VI скликання в номінації «Активна діяльність молодих депутатів».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Єднання заради духовності

У Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка 14—15 січня відбулася Всеукраїнська міжконфесійна науково-практична конференція «Формування основ християнської моралі в процесі духовного відродження нації». Уже три роки поспіль під час різдвяних свят її проводять представники 13 релігійних конфесій, науковці, правоохоронці, медики, освітяни всі, хто працює для морального оздоровлення суспільства. Цьогоріч до подолян приєдналися колеги з Донеччини, Миколаївщини, Запоріжжя, зросла кількість науковців та правоохоронців, котрі побажали поділитися своїм баченням проблеми.

Голова оргкомітету, заступник міського голови Олег Демчук зауважив, що в Україні це чи не єдиний захід, присвячений такій тематиці і з таким колом учасників. Обговорено широке коло проблем, зокрема щодо фізичного та духовного здоров'я сім'ї, міграцій, молодіжної псевдосвободи в техногенному середовищі, цілісності людини як образу й подоби Бога, навчально-виховних аспектів християнської етики, виховання молоді через мистецтво й культуру. На думку керівника Держкомітету у справах релігій та національностей Юрія Решетнікова, у Кам'янці-Подільському можна спостерігати цікавий феномен, коли різні конфесії не змагаються між собою, а залюбки відвідують заходи один одного, об'єднують зусилля у справі духовного просвітництва». Унікальним виданням є й збірник матеріалів конференції. У рамках конференції у міському будинку культури, в кафедральному костелі святих Петра й Павла відбулися концерти духовних творів.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

У школах перестали годувати малечу

З початку року у школах Львівщини припинили безкоштовне харчування учнів молодших класів. Як повідомив начальник головного управління освіти Львівської ОДА Павло Хобзей, на цю статтю витрат бракує коштів. Такий стан справ чиновник пояснює відсутністю державного бюджету на 2010 рік та відповідно — місцевого бюджету, а ще проблемами у здійсненні розрахунків з Держказначейством, яке «не пропускає кошти на харчування». «Чого очікувати? Ми живемо у межах однієї дванадцятої бюджету минулого року. У зв'язку з підвищенням заробітної плати вчителям і зростанням цін на енергоносії, витрати обмежено, — поскаржився П. Хобзей. На щастя, грошей наразі стає хіба що для харчування дітей в інтернатах та дітей-сиріт у школах. Та чи надовго?

До Євро-2012 готуються і медики

У Львові урочисто відкрито після ремонту та реконструкції приймальний покій Комунальної міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги — найбільшої медустанови Західної України, і коштував ремонт близько 2,1 мільйона гривень. На сьогоднішній день пацієнтам тут забезпечено високий рівень медичної допомоги. Лікарня є базою для 14 клінічних кафедр ЛНДУ імені Д. Галицького та для підготовки лікарів-інтернів за 12 спеціальностями. За рік сюди звертається понад 37 тисяч пацієнтів, з яких понад 29 тисяч госпіталізується. Загалом за три останні роки на поліпшення матеріальної бази було витрачено чималу суму — понад 36 мільйонів. За ці кошти в лікарні проведено реконструкцію приміщень під ангіографічну операційну, капітальний ремонт операційного блоку, 2-го хірургічного відділення, реанімаційного та приймального відділень, проведено реконструкцію рентгенкабінету та встановлено сучасний багатофункціональний рентгенапарат.

Як планують в місті Лева, до 2012 року такий рівень як у швидкій допомозі, має бути у всіх ключових лікарнях міста. Минулого року масштабні ремонти проведено ще у двох львівських лікарнях. Зокрема, в дитячій клінічній лікарні та у 8-й клінічній лікарні, яку визначено базовою для обслуговування чемпіонату Євро-2012. Для оновлення матеріально-технічної бази медичних установ міста було придбано нове рентгенодіагностичне та лабораторне обладнання, ультразвукові діагностичні комплекси. Отже футбольний чемпіонат львівські медики зустрічатимуть «озброєними».

Ірина ЄГОРОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Покутська розколяда

24 січня у покутському місті Тлумачі, що на Прикарпатті, розпочнеться III обласний відкритий фестиваль аматорського мистецтва «Покутські джерела». У його рамках відбудеться театралізоване дійство «Покутська розколяда», в якому прозвучать колядки, щедрівки та віншування у виконанні фольклорних гуртів з усіх куточків області.

Дарина НАЗАРЧУК.

Держкомрезерв України відтворює потужний профспілковий рух

Профспілкові організації системи Державного комітету з питань матеріального резерву України почали глибоку реорганізацію своїх структур, а також обрали нового лідера. ЦК профспілок очолила Олена ДОВГАЛЕНКО **(на знімку праворуч)**. Таке рішення нещодавно ухвалене на профспілковій конференції. Раніше Довгаленко очолювала контрольно-ревізійний департамент Держкомрезерву України.

За словами керівника комітету Володимира АЛЬОХІНА **(на знімку ліворуч)**, одним із найголовніших завдань, що стоять на сьогодні перед ним, як новим керівником відомства, а також перед новообраним профспілковим лідером, — повернути минулу силу галузевим профспілкам і поставити на новий ступінь їх співпрацю з керівництвом системи держрезерву.

«Профспілки повинні стати впливовим важелем для побудови здорової і міцної системи держрезерву. На чолі кута ми ставимо цінність кожної людини, адже система держрезерву — це не лише цінності держрезерву, головне — це наші кадри. Злагоджено працює колектив — добрі результати має підприємство. Неможливо розділити соціальне й економічне, немає прибутку в підприємства — немає і соціальних заходів. В умовах кризи нам необхідно створити надійний механізм для злагодженої роботи трудового колективу, що складається з майже 7,5 тисячі людей. Криза — це поштовх у пошуку нових шляхів до ефективної роботи підприємств. На цьому етапі ми бачимо такий шлях у побудові згуртованої системи, кожен член якої знає, що він — важлива й необхідна частка цілого. Тому я впевнений: сильний профспілковий рух, об'єднаний з вірними діями керівництва системи, допоможе нам досягти поставлених цілей і виконати завдання, поставлені урядом», — наголосив в інтерв'ю журналістам глава Держкомрезерву України Володимир Альохін.

На думку Олени Довгаленко, у профспілок попереду багато роботи. «Реалії третього тисячоліття вимагають іншого погляду на профспілковий рух. Кожен член трудового колективу повинен розуміти, що його відповідальне ставлення до роботи, дбайливе ставлення до навколишнього середовища, допомога своєму співробітникові створять той мікроклімат, у якому комфортно буде перебувати насамперед йому самому. Безумовно, людина повинна знати, що вона не самотня. Чого ми боїмося — невиплати зарплати, звільнення, несправедливості, хвороби, старості. Тут профспілка й має бути поруч та підтримати людину в складний час, а також не забути про організацію відпочинку, дозвілля, про допомогу у вихованні дітей — наприклад, як бути з дітьми під час їхніх канікул (вічна проблема працюючих батьків). Профспілкам належить розробити серію соціальних програм — з оздоровлення, з культурної освіти тощо, які будуть реалізовані в тісній співпраці з новим керівництвом комітету», — зазначила вона.

О. Довгаленко висловила впевненість, що в системі профспілок необхідно запровадити якісно новий принцип взаємодії між членами профспілки та керівництвом. Зокрема, передбачається створення внутрішньої «гарячої лінії», по якій працівники підприємств зможуть повідомити профспілковому керівництву не лише свої скарги, а й попросити безпосередньої допомоги у вирішенні наболілих питань. «Ми хочемо достукатися до кожної людини, що працює в системі держрезерву, і довести їй, що профспілка — це не порожнє слово», — заявила Довгаленко.

За словами В. Альохіна, профспілковий рух у галузі має відстежувати застосування трудового законодавства. «Профспілка — це не лише каса, а й контролер за виконанням Кодексу законів про працю, а також ініціатор пропозицій щодо його вдосконалення. Якщо профспілки бачать проблему в реалізації норм законодавства, вони зобов'язані запропонувати своє бачення, як її вирішити. Комітет же в змозі передати цю ініціативу далі — уряду й до парламенту», — сказав Альохін.

Він додав, що після профспілкової реорганізації кожен працівник системи держрезерву повинен відчути турботу з боку профспілок, упевненість у завтрашньому дні. Саме від цього, за його словами, залежить успіх реалізації усіх поставлених урядом України завдань перед Держкомрезервом. «Якщо ми будемо впевнені в тому, що наш людський ресурс нас не підведе, завдання з підвищення рівня накопичення, з оновлення запасів і впровадження сучасних технологій зі зберігання продукції ми виконаємо без зайвих труднощів», — підкреслив Альохін.

«Главред-Медиа».

У НОМЕР

Повертаючись до надрукованого

19 листопада 2009 року було опубліковано матеріал «Могла б бути стратегічною енергетичною житницею. Але поки що — дотаційна територія».

Після виходу матеріалу ми одержали листа з ТОВ «Побузький феронікілевий комбінат» з уточненою інформацією. А саме: «Рудотермічну піч №2 було зупинено 22.12.2008 р. До цього часу футерівка печі повністю виробила свій ресурс, і піч потребувала проведення капітального ремонту. Спочатку планувалося її законсервувати, але потім було ухвалено рішення провести капітальний ремонт. Піч на розігрів було включено 22.07.2009 р. З 15.08.2009 р. на комбінаті працюють дві печі на повну потужність. На цей період кількість працівників комбінату становила 1623 осіб, а на момент публікації — 1712. Середня заробітна плата на підприємстві у 2009 році становила: у липні — 2296 грн., серпні — 2582 грн., жовтні — 2668 грн., листопаді — 2721 грн. За одинадцять місяців року до бюджету Кіровоградської області було перераховано податків і зборів на суму 1410,6 тис. грн., податків на заробітну плату — на суму 20815,4 тис. грн.».

Їде Кам'янець в Шанхай!

Чудовим завершенням цьогорічного календарного циклу різдвяних свят стала презентація у виставковій залі торгової марки «Вікно плюс» демоверсії стенду старовинного Кам'янця-Подільського, який з 1 травня по 31 жовтня року жовтого металевого Тигра (за китайським гороскопом) красуватиметься на Всесвітній виставці «ЕКСПО-2010» в Шанхаї.

Старовинне подільське місто стало учасником цієї престижної світової події не випадково. Українці отримали запрошення на «ЕКСПО» ще навесні 2006 року. Оскільки девізом заходу є «Краще місто — краще життя», то було вирішено, крім нашої столиці, представити в Шанхаї якесь із невеликих, але самодостатніх міст. Розкриваючи наперед карти, скажу, що українці покажуть свій шлях від стародавнього до сучасного міста. Кам'янець-Подільський узяв участь у попередньому конкурсі та підготував цікавий матеріал для того, щоб здобути право поїхати до Шанхая: фотографії, відеоролики, віртуальні екскурсії, слайди. Про стенд міста пішла розмова, коли у столиці визначилися з участю саме Кам'янця. Для його виготовлення громада має інвестувати 160 тисяч гривень, адже з урядових коштів місто не отримало нічого. У кризовий час це непросте завдання, коштів на презентацію гостро бракує. Щось віднайшли в бюджеті, щось додали місцеві підприємці, патріоти Кам'янця та України. Водночас подекуди звучали невдоволені голоси: нащо воно вам, що воно дає, хіба вже немає «дірок» у медицині, освіті, культурі, які треба латати? Тощо.

Мовою цифр

Що таке «ЕКСПО-2010»? Це п'ять років підготовчих робіт, 1500000 квадратних метрів виставкових площ, 192 країни-учасниці, 49 міжнародних організацій, 54 міста-учасники з Європи, Азії, Америки, Африки та Океанії, 30000 міських голів та експертів із містобудування, 1500 акредитованих ЗМІ, 70000000 відвідувачів, тобто майже 400000 щодня, 500000 відвідувачів українського павільйону за 6 місяців, 420000 волонтерів, в тому числі 1500 іноземців із 83 країн, 100000000 доларів США для участі країн, що розвиваються, від уряду Китаю.

Останніми роками стотисячне подільське місто наче випірнуло з пітьми: якщо ще недавно ви могли почути про нього у столиці чи в іншому регіоні: «А де це?», то тепер частіше чуєш: «Мрію ще раз поїхати до чарівного Кам'янця». Сьогодні старовинне місто має 20 міст-партнерів за кордоном і не збирається на цьому зупинятися. Адже, обравши туризм своїм стратегічним напрямом, воно прагне якомога більшої популяризації у світі. Якщо після «ЕКСПО» не лише китайські, а й туристи зі всього світу забажають побачити подільську перлину на камені — з цього в місті очікують лише позитив, передусім надходження свіжих коштів до міського бюджету.

З історії

«ЕКСПО» неофіційно називають «економічною олімпіадою», на якій країни демонструють свої досягнення у сфері економіки, науки, новітніх технологій та культурних здобутків. Організатором заходу виступає «Бюро міжнародних виставок» (Париж, Франція). Уперше всесвітня виставка була організована 1851 року в Лондоні. Найбільшими досягненнями всесвітніх виставок стали «тимчасово побудована» для «ЕКСПО» в Парижі Ейфелева вежа та Кришталевий палац у Лондоні. Під час такої виставки на початку XX століття Нью-Йорк заявив про себе як про світового фінансового лідера, що згодом і втілив у життя. Виставки відбуваються раз на п'ять років. Попередня була в Японії у 2005-му, а наступна відбуватиметься в Італії у 2015-му. На проведення «ЕКСПО-2010» претендувало п'ять країн: Росія, Китай, Південна Корея, Мексика, Польща. Перевага була віддана китайському Шанхаю, який здійснив колосальні економічні перетворення за останні 30 років. Після здобуття права на проведення виставки міська влада Шанхаю заявила, що збудує мегаполіс всесвітнього значення, чим спровокувала новий будівельний бум.

Історики вважають, що давня китайська цивілізація яншао автохтонна культурі трипільських племен через схожість орнаментів посуду, елементів одягу, богів, яким поклонялося населення. Павільйон України оформлено саме в трипільському стилі. У ньому на площі 500

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

квадратних метрів відвідувачам з усього світу відкриється розвиток міської культури від Трипілля до сьогодення. Внутрішнє планування включає стенд Національної академії наук, де представлено сучасні прикладні розробки українських наукових закладів, спрямовані на поліпшення життєдіяльності міського середовища. На трьох великих екранах (найбільший із них має розмір 4,5х6 метрів) транслюватимуть фільми «Україна: крізь віки», «Міста України» та «Україна XXI століття». Тут також виступатимуть фольклорні колективи та працюватимуть народні майстри, які презентуватимуть українські народні ремесла (гончарство, писанкарство, ткацтво, розпис). Кожен відвідувач за бажання матиме змогу власноруч розмалювати писанку або виліпити глечика, скуштувати національні страви в ресторані української кухні, придбати сувеніри. Для проведення офіційних зустрічей та переговорів відведено спеціальну кімнату.

Тож, вочевидь, ви вже переконалися, що потрапити на такий поважний форум кожне українське місто мало б за щастя.

А чим же здивують на цей раз китайці? Відомо, що проект «ЕКСПО-2010» заявлений як найбільша акція з-поміж тих, що проходили досі. За масштабом він у чотири рази переважатиме Олімпійські ігри 2008 року. Уперше буде створено повного віртуального двійника виставки з можливістю оглянути павільйон та будь-яку національну експозицію через Інтернет. Компанія CISCO в окремому павільйоні покаже оптимальну модель міста 2020 року. Відвідувачі побачать майбутні міські транспортні засоби, різноманітні споруди, комунальні, медичні та освітні послуги, можливості для розваг. На емблемі «ЕКСПО-2010» зображено троє людей, які тримаються за руки, що символізує населення планети. Зображення нагадує китайський ієрогліф, що означає слово «мир». Концепція всесвітньої виставки — розуміння, спілкування, радість зустрічі та співпраці, а також прагнення людини до самореалізації. Талісман «ЕКСПО-2010» — фігурка у вигляді китайського ієрогліфа, який означає слово «людина», — «хайбао».

Кам'янчани щиро сподіваються, що в цю філософію впишеться й їхня «історія». А має вона такий вигляд: матеріал про місто демонструватиметься на спеціальному стенді «Кам'янець — острів скарбів», що виготовлений у кольорах муніципального бренду. Автор стенду — місцева фірма «Maximedia». Інформаційне наповнення готували фестивальна агенція «Ратуша» та Художнє творче об'єднання. Рубрики демонструватимуть привабливі для туристів аспекти життя міста: «Місто-фортеця», «Місто фестивалів», «Місто-заповідник» та його економічний потенціал. Згідно з умовами конкурсу матеріал подаватиметься чотирма мовами: українською, російською, англійською та китайською. А на самій презентації демоверсії, що відбулася з елементами шоу, двоє ангелів завітали до різдвяного засніженого Кам'янця, острова скарбів. Юні танцюристи, хорова капела «Журавлик», вплели свої сюжети в дійство, щоб показати небесним гостям місто-перлину. Таємничості, казковості надала й лазерно-світлова постановка «Погляд крізь віки» Ігоря Скальського (Львів). Це поки що репетиція, на якій були присутні представники Міністерства економіки України та міської влади. До 1 березня ще триватимуть роботи з удосконалення презентації. Усі бажаючі можуть підтримати зусилля громади подільського міста-перлини.

Віра ШПИЛЬОВА.

Äçâîíèòè ó äçâîíè — öå íіáè äîíîñèòè ãîëîñ Áîãà

Äçâîíàðі — îäíà ç íàéáіëüø ðіäêіñíèõ òà íåçâè÷àéíèõ ïðîôåñіé. Òóò íåîáõіäíî, ùîá ó ëþäèíі ïîºäíóâàëîñÿ і âіä÷óòòÿ ðèòìó, і ìóçè÷íèé ñëóõ, і äóøåâíà ÷èñòîòà. Öüîãî òèæíÿ íà ñâÿòî Õðåùåííÿ Ãîñïîäíüîãî ìåíі âäàëîñÿ ïî÷óòè öåðêîâíèé ïåðåäçâіí ó âèêîíàííі îäíîãî ç êðàùèõ äçâîíàðіâ Óêðà¿íè Ðîìàíà Çàõàð÷åíêà, ÿêèé ç 2003 ðîêó ñëóæèòü íà ñëóæáó äî öåðêâè Ïîêðîâè Ïðåñâÿòî¿ Áîãîðîäèöі, ùî ó Êèºâі. Ñêëàäíî ïåðåäàòè ñëîâàìè, ùî âіä÷óâàºø, êîëè äçâîíÿòü äçâîíè. Îñîáëèâî ó ñâÿòî. Çäàºòüñÿ, ùî ðàäіñòþ ïåðåïîâíþºòüñÿ óñÿ äóøà. ßê òàê âèõîäèòü? ×è ïîòðіáíі äëÿ öüîãî ñïåöіàëüíі íàâèêè? Ïðî öå ÿ ðîçïèòóâàëà ó Ðîìàíà Çàõàð÷åíêà íà äçâіíèöі, ùî áіëÿ öåðêâè.

— Äå âè íàâ÷àëèñÿ ìèñòåöòâó äçâîíàðñòâà?

— ß ìàþ äâі îñâіòè: îäíà — ìóçè÷íà, äðóãà — іñòîðè÷íà. Äçâîíàðñòâî — äóæå ðіäêіñíå ìèñòåöòâî, ó ÿêîìó îðãàíі÷íî ïîºäíóþòüñÿ äâà ìî¿ äàâíі çàõîïëåííÿ: ìóçèêà òà іñòîðіÿ. Öå ÿê ñòàðîâèííèé ìóçè÷íèé іíñòðóìåíò. À ïî÷èíàâ ç òîãî, ùî äîïîìàãàâ êîëåçі ó Âîëîäèìèðñüêîìó ñîáîðі.

— Ñêëàäíî ñòàòè äçâîíàðåì?

— Ìàþ÷è ìóçè÷íó îñâіòó, ìîæíà íàâ÷èòèñÿ íàâіòü çà ìіñÿöü. Öå çàëåæèòü âіä ëþäèíè. Âåõòî ïðîñòî âіäòâîðþº áàðàáàííі ðèòìè, àëå ùîá âèõîäèëî ïðèðîäíî — ïîòðіáíî âіä ìіñÿöÿ äî ðîêó, à áåç ìóçè÷íî¿ îñâіòè ìîæå é äâà ðîêè çíàäîáèòèñÿ.

— Ùî âè âіä÷óâàºòå, êîëè äçâîíèòå äî ñëóæáè?

— Öå îñîáëèâå âіä÷óòòÿ. Íà÷åáòî òè — ïðîâіäíèê âîëі Âñåâèøíüîãî, íіáè òè êåðóºø ãîëîñîì Áîãà. Íå äàðåìíî ëàòèíîþ äçâîíè íàçèâàþòü Tubà De³, òîáòî Ãëàñ Áîæèé. Öå íіáè òè äîïîìàãàºø Ãîñïîäó äîíåñòè éîãî ãîëîñ äî ìèðÿí.

— Ó âàñ º óëþáëåíі ìåëîäі¿?

— Ç óëþáëåíèìè ñêëàäíî... Ðîçïèñàíèõ íîò òóò íåìàº...

— Òîáòî ÿê äçâîíèòèìóòü äçâîíè, çàëåæèòü òіëüêè âіä âàñ?

— Àáñîëþòíî. Öå çàëåæèòü âіä ìîº¿ ôàíòàçі¿. ß íàìàãàþñü, ùîá ìіé ïåðåäçâіí íå áóâ ñòðîãî êàíîíі÷íèì, ÿê ðàíіøå ãðàëè äâà—÷îòèðè. ß ââîæó íîâі ðèòìè, ðèòìîôîðìóëè, ìåëîäі¿, ùîá öå áóëî áіëüø ñó÷àñíî. Ëþáëþ ïàðàëåëі ç öåðêîâíîþ àðõіòåêòóðîþ. Íà æàëü, ó íàñ ó öüîìó ïëàíі íàìàãàþòüñÿ êîïіþâàòè ëèøå ñòàðі âçіðöі: ÷è áàðîêî, ÷è äàâíüîðóñüêèé ñòèëü, ÷è âіçàíòіéñüêèé. Íà Çàõîäі áàãàòî õòî íàìàãàºòüñÿ òâîðèòè öåðêîâíó àðõіòåêòóðó ó íîâèõ ôîðìàõ. Òàê ñàìî і ó äçâîíàðñòâі íåîáõіäíî éòè óïåðåä, à íå ñòîÿòè íà ìіñöі.

— Ïåðåäçâіí ó ÿêèõ êè¿âñüêèõ öåðêâàõ âàì íàéáіëüøå ïîäîáàºòüñÿ?

— Ñïåöèôіêà íàøî¿ ðîáîòè òàêà, ùî ìè ïðàöþºìî óñі îäíî÷àñíî. ß ÷óâ ëèøå îäèíè÷íі êè¿âñüêі äçâîíè.

— Âàñ íàçèâàþòü êðàùèì äçâîíàðåì â Óêðà¿íі. ßê âè çàâîþâàëè öåé òèòóë?

— ª ôåñòèâàëü öåðêîâíèõ äçâîíіâ «Áëàãîâіñò Âîëèíі» ó Ëóöüêó, º ùîðі÷íèé ôåñòèâàëü ó Äíіïðîïåòðîâñüêó «Äíіïðîâñüêèé äçâіí» і êîíêóðñ äçîâíàðіâ, ùî ïðîâîäèòüñÿ ó âåðåñíі. Èіëüêà ðàçіâ ÿ ñòàâàâ ïåðåìîæöåì öèõ êîíêóðñіâ.

Íà öüîìó ìåíі äîâåëîñÿ ïîïðîùàòèñÿ ç Ðîìàíîì Çàõàð÷åíêîì, à âæå ÷åðåç ãîäèíó éîãî ïåðåäçâіí ñóïðîâîäæóâàâ õðåñíó õîäó ç öåðêâè äî ñòàâêà.

Òåòÿíà ÏÀÑÎÂÀ.

Íà çíіìêàõ: ñâÿòî÷íèé ïåðåäçâіí ó âèêîíàííі êðàùîãî äçâîíàðÿ Óêðà¿íè Ðîìàíà Çàõàð÷åíêà â êîçàöüêіé öåðêâі.

Ôîòî Àíäðіÿ ÍÅÑÒÅÐÅÍÊÀ.

Ùî äëÿ ôðàíöóçіâ õîáі, äëÿ íàñ — ïðîôåñіéíèé ñïîðò

Âñåóêðà¿íñüêі çìàãàííÿ ëþáèòåëіâ ïіäëіäíîãî ëîâó «Õðåùåíñüêі ðèáàëêè 2010» ïðîõîäèëè íà îäíіé ç ñòîëè÷íèõ çàïëàâ Äíіïðà. Ðèáà, ÿêó ïіéìàëè âçèìêó, â êðèæàíіé ÷èñòіé âîäі, ìàº íàéêðàùі ãàñòðîíîìі÷íі ÿêîñòі, ñòâåðäæóþòü íàéáіëüø îðòîäîêñàëüíі çèìîâі ðèáàëêè. Ì'ÿñî «çèìîâî¿ ðèáè» íå òõíå áðóäîì, îñîáëèâî öå ñòîñóºòüñÿ ìіñöü, äå âîäà ëіòîì íàäòî ïðîãðіâàºòüñÿ. Íèíі ìîðîçíî, êðèãà ìіöíà і íàäіéíà. Ïðîòå é ðèáà íå äóæå ïîñïіøàº âèðèíàòè íà õîëîä. Òîæ çäîáóòîê ïåðåìîæöÿ Àíäðіÿ Ìàòþøêà ñòàíîâèâ 532 ãðàìè! Êðàùі іç äâàäöÿòè òðüîõ ìîðîçîñòіéêèõ ïðîôåñіîíàëіâ îòðèìàëè ïðèçè.

À ïіñëÿ çìàãàíü — çâè÷àéíî æ, þøêà і áàéêè ïðî çèìîâó ðèáîëîâëþ. Íà îäíîìó ç ôîðóìіâ, ïðèñâÿ÷åíèõ öіé òåìі, ðîçêàçóâàëè іñòîðіþ. Êîëèñü ïðè¿õàëè ôðàíöóçè, ÿêèõ çà÷àðóâàâ âèä ç ìîñòó íà çàëåäåíіëó ðі÷êó. Íà êðèçі çіáðàëîñÿ ÷èìàëî «ïіíãâіíіâ». Ôðàíöóçè ïîöіêàâèëèñü, ùî öі ëþäè ðîáëÿòü. Âіäïîâіäü «ðèáó ëîâëÿòü» ¿õ ðîçâåñåëèëà, àëå ïåðåïèòàëè çíîâó: «Íі, íó ïðàâäà, ùî âîíè òàì ðîáëÿòü?» Çàïåâíåííÿ, ùî öå іñòèííà ïðàâäà, íå ïîäіÿëè. Âîíè íå çàñïîêîþâàëèñü: «Äîñèòü çíóùàòèñü, ìè æ áî íå çîâñіì äóðíі. ßê âîíè ¿¿ ëîâèòè ìîæóòü?!» Ç'ÿñóâàëîñÿ, âîíè ââàæàëè, ùî ðі÷êà âçèìêó ïðîìåðçàº íàñêðіçü äî äíà. À ðèáà â íіé, ÿêùî íå ìіãðóº, òî áåç ðóõó âìåðçàº â ëіä. ¯ì ïîÿñíèëè, ùî ðіêà çàìåðçàº ëèøå çâåðõó, і ïіä ëüîäîì ðèáà õàé äåùî ñîííà, ïðîòå äîñèòü àêòèâíà, ùîá ñïîêóñèòèñÿ і êëþíóòè íà íàæèâêó. Íàñòóïíèì çàïèòàííÿì áóëî, ÿê âîíè ¿¿ ëîâëÿòü, ç-ïіä ëüîäó? Íà ïàëüöÿõ ¿ì íàìàãàëèñü ïîÿñíèòè ïðî ÷óäî-іíñòðóìåíò ïіä íàçâîþ «êîëîâîðîò», àíàëîãіâ ÿêîãî ó ôðàíöóçіâ òî÷íî íåìàº, ïðî êðîïіòêå ñâåðäëіííÿ ëóíîê і òåðïëÿ÷å î÷іêóâàííÿ. Áëàãî, áóëî äîáðå âèäíî, ÿê ìóæè÷êè ñïîêіéíî ñèäÿòü ñîáі íà ÿùè÷êàõ ïîïîäèíöі, é îñîáëèâî¿ ìåòóøíі íà êðèçі íå ñïîñòåðіãàëîñü.

Ïіñëÿ äîñèòü òðèâàëîãî ïåðåâàðþâàííÿ іíôîðìàöі¿ ôðàíöóçè çíîâó çàïèòàëè: «À ùî, ¿ì äóæå öÿ ðèáà ïîòðіáíà? Òî æ ìîðîç...» Äîâåëîñÿ çíîâó ïîÿñíþâàòè ïðî ÿùèêè, íà ÿêèõ ñèäÿòü ðèáàëêè. Ùî âñåðåäèíі êîæíîãî º ñàìå âîíà, ÿêó, ç òî÷êè çîðó ôðàíöóçіâ, ïèòè íåìîæëèâî, à íà ìîðîçі æ âîíà îõ ÿê іäå... ² ãðіº... ² òіëî, é äóøó... À ùå äóøó ãðіº òå, ùî çâіëüíèâ ñîáі ìóæèê âèõіäíèé âіä ñіìåéíèõ ðóòèííèõ ïðîáëåì é óâåñü ó ñïîêî¿ ç ãîëîâîþ âіääàâñÿ íàéóëþáëåíіøіé ñïðàâі.

Ôðàíöóçè çàóñìіõàëèñÿ: «À-à-à... Îñü òåïåð ìè âñå çðîçóìіëè — öå ÕÎÁ²!!!»

Àíàñòàñіÿ ÑÈÐÎÒÊ²ÍÀ.

Ôîòî Ñåðãіÿ ÊÎÂÀËÜ×ÓÊÀ.

15 ñ³÷íÿ. Îäåñà. Ãîëîâà Îäåñüêî¿ ÎÄÀ Ìèêîëà Ñåðäþê (ïðàâîðó÷)
âðó÷àº êëþ÷³ â³ä íîâèõ àâòîìîá³ë³â
ïðàö³âíèêàì ÄÀ² îáëàñò³.

16 ñ³÷íÿ. Êðèì, Ñ³ìôåðîïîëü. Á³ëÿ ïàì’ÿòíèêà
Áîãäàíó Õìåëüíèöüêîìó â³äáóëèñÿ óðî÷èñò³ çáîðè
ç íàãîäè 356-¿ ð³÷íèö³ Ïåðåÿñëàâñüêî¿ ðàäè.

17 ñ³÷íÿ. Êè¿â. Âèáîðè Ïðåçèäåíòà Óêðà¿íè.

18 ñ³÷íÿ. Ëó-
ãàíñüê. Óíàñë³-
äîê âèáóõó â ë³-
êàðí³ ¹ 7 çàãè-
íóëî 16 îñ³á.

19 ñ³÷íÿ.
Ñâÿòêóâàííÿ
Âîäîõðåùà íà
òåðèòîð³¿ êî-
çàöüêîãî ñåëè-
ùà «Ìàìàºâà
Ñëîáîäà» ó
Êèºâ³.

20 ñ³÷íÿ. Ó äðóãîìó ÷èòàíí³ òà â ö³ëîìó ñåñ³ÿ
Âåðõîâíî¿ Ðàäè Óêðà¿íè óõâàëèëà çì³íè äî äåÿ-
êèõ çàêîíîäàâ÷èõ àêò³â ùîäî äåðæàâíî¿ ï³ä-
òðèìêè ë³òàêîáóä³âíî¿ ïðîìèñëîâîñò³.

21 ñ³÷-
íÿ. Êè¿â.
Ïðåçåí-
òàö³ÿ äî-
êóìåí-
òàëüíî¿
âèñòàâêè
«Íàðîäíà
â³éíà» òà
Â³äêðèòî-
ãî åëåê-
òðîííîãî
àðõ³âó
äîêóìåí-
ò³â ÑÁÓ.

На Прикерченському шельфі Державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз» планує відкрити низку нових газових родовищ, *повідомила прес-служба компанії*

Штрафи за порушення ПДР київським водіям пропонують оплачувати через Інтернет, *заявила начальник прес-служби ДАІ Ніна ХМЕЛЕВСЬКА*

«Славу ми маємо, нам би грошей...»

— каже директор Кіровоградського інституту агропромислового виробництва Української академії аграрних наук Володимир Савранчук

Після ознайомлення з чималеньким господарством інституту та спілкуванням з його науковцями, спеціалістами та працівниками і з першим, і з другим твердженням Володимира Вікторовича важко не погодитися.

НАША ДОВІДКА

Кіровоградський інститут АПВ УААН засновано в грудні 1912 року. Він є головною установою Центру наукового забезпечення агропромислового виробництва Кіровоградської області. Тут розробляють на практиці та впроваджують в життя енергозберігаючі технології вирощування зернових, технічних та кормових культур, удосконалюють системи утримання та розведення ВРХ і свиней, виводять нові й поліпшують наявні породи сільськогосподарських тварин, надають науково-консультаційні та інформаційні послуги сільськогосподарським товаровиробникам. Інститут успішно розвиває міжнародні зв'язки та співпрацює з науковими установами Російської Федерації, Німеччини, Франції, Нідерландів, Бельгії, Туреччини, Японії та Молдови.

По-перше, до мережі самоврядної наукової установи входить кілька науково-виробничих підрозділів — державних підприємств «Дослідне господарство», що розташовано в селі Созонівка Кіровоградського району, та «Дослідне господарство «Червоний землероб» (село Чарівне Бобринецького району) і «Дослідне господарство «Ставидлянське» (село Ставидла Олександрівського району).

По-друге, про успішну діяльність і проблеми Кіровоградського інституту агропромислового виробництва часто доводиться чути й від керівників та працівників агропромислового комплексу регіону. Установа й у кризовий період використовує у тваринництві й рослинництві передові науково обгрунтовані технології.

І **по-третє**, місце, яке займає наукова установа в агропромисловому комплексі Кіровоградщини і в мережі Академії аграрних наук, як то кажуть, зобов'язує.

Справжніх науковців тут уміють помічати, підтримувати й заохочувати. На даний час в аспірантурі без відриву від виробництва навчаються вісім аспірантів за спеціальностями: рослинництво, розведення та селекція тварин, технологія виробництва продуктів тваринництва, економіка сільського господарства та АПК, селекція рослин. У 2009 році чотири наукові співробітники інституту захистили кандидатські дисертації. Успішно діє рада молодих вчених, до якої входять 21 науковець, п'ять з яких уже мають науковий ступінь.

Інститут не тільки вирощує, а й реалізує елітне насіння озимої пшениці, жита, озимого та ярого ячменю, вівса, гороху, проса, гречки, соняшнику, сої, коріандру, картоплі, багаторічних злакових та бобових культур, а також племінний молодняк свиней великої білої породи, української червоної та української чорно-рябої молочних порід ВРХ.

А повести мову хотілося б саме про рядових працівників молочнотоварної ферми Созонівки. Адже саме вони щоденною працею доводять, що українське тваринництво існує.

Тут розташовано племінний завод української червоної молочної та племінний репродуктор української чорно-рябої молочної порід. Загалом поголів'я ВРХ налічує 850 голів. В тому числі 280 корів. У середньому кожні п'ятдесят корівок доглядають дві доярки. А надоюють вони від своїх «молокопродукторів» щороку по 5—6 і більше тисяч кілограмів молока. Частину цінного харчового продукту збувають тут-таки, на території центральної садиби, в фірмовому магазині. Молоко перевіреної високої якості із задоволенням купують місцеві селяни і навіть мешканці Кіровограда. Решту розбирають маслосирзаводи сусідньої, Одеської області. Ціна — 2,7 гривні за літр влаштовує і тих, і тих (адже на Кіровоградщині на будівництво чи реконструкцію власного маслосирзаводу поки що так і не спромоглися). Безкоштовно дають молоко місцевій школі.

Головний зоотехнік ДПДГ Олег Кравчук, заслужений працівник сільського господарства України доярка Валентина Говорунець, доярка Тетяна Голівець, завідувач племзаводу з вирощування української червоної та чорно-рябої молочних порід ВРХ молочнотоварної ферми, заслужений працівник сільського господарства України Микола Кравченко, доярка Катерина Козленко (зліва направо).

Директор Кіровоградського інституту агропромислового виробництва Української академії аграрних наук, заслужений працівник сільського господарства України, кандидат сільськогосподарських наук Володимир Савранчук (ліворуч) **і заступник директора з наукової роботи, кандидат сільськогосподарських наук доцент Ігор Семеняка.**

Так само за доступними цінами можуть придбати місцеві жителі і свинину та яловичину. Підтвердженням перспективності такої діяльності є нагальна потреба будівництва власного забійного цеху. От тільки необхідно для цього близько мільйона гривень, яких в інституту немає. А держава нині не в тому стані, щоб допомогти своїм науковцям-виробничникам.

А щоб у такій важливій справі не бути залежним від примх партнерів чи недбалого господарювання, тваринне поголів'я підприємства інституту повністю, крім макухи, забезпечують кормами власного виробництва. Добре, що на 3400 гектарах із застосуванням новітніх технологій вирощують високопродуктивні сорти сільськогосподарських рослин. Загалом тут здатні забезпечити насінням чотирнадцяти основних сільськогосподарських культур (понад 40 сортів і гібридів) до 50 відсотків від потреби області. Одне слово, і в рослинництві, і в тваринництві созонівці, як з повагою називають їх земляки, на висоті.

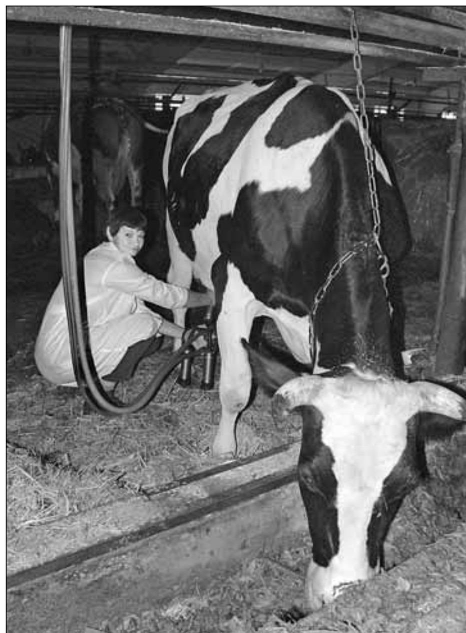
Підтвердженням цього стало нагородження установи двома золотими медалями «Переможець конкурсу» за презентацію інноваційних розробок щодо вдосконалення порід великої рогатої худоби «Знам'янський тип поліської м'ясної породи» в номінації «Наука, освіта, інформатика» та «Племінні тварини голштинізованого внутріпородного типу української червоної молочної породи ВРХ» у номінації «Тваринництво». За досягнення високих показників розвитку племінного тваринництва» на XXI Міжнародній виставці-ярмарку «Агро 2009».

ПРЯМА МОВА

***«Щоб на фермі бути вчасно, треба встати о 3.30 ранку. Тож дояркою йдуть працювати або за покликанням, або від безвиході. Та в останньому разі результату від такої роботи не буде...»* — Любов Бондюк, головний ветеринарний лікар МТФ.**

І, нарешті, залишається додати, що творчий колектив однодумців, нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України і грамотами Української академії аграрних наук, посилено готується до почесного столітнього ювілею, який уже не за горами!

Петро МЕЛЬНИК.
Фото автора.

Доярка Надія Дубовська і одна з кращих представниць української чорнорябої породи корова Візантія, яка за другу лактацію дала близько шести тисяч кілограмів молока.

ФАКТ

Науково-дослідна робота в Кіровоградському інституті АПВ УААН проводиться за 17 науково-технічними програмами. Її виконують 78 працівників, серед яких два доктори та дванадцять кандидатів наук. До того ж середній вік наукового працівника — 42 роки. Завдяки науковцям інституту, які займаються селекцією, насінництвом та впровадженням в агропромислове виробництво нових сортів сільськогосподарських культур, до Державного реєстру сортів рослин України внесено п'ять сортів сої, два — ярого ячменю, шість — еспарцету, два — коріандру та льону олійного.

Загалом поголів'я ВРХ налічує 850 голів. В тому числі 280 корів

Берегині мутвицьких осель

ТРАДИЦІЇ

У віддаленому поліському селі Мутвиця Зарічненського району місцеві ентузіасти зуміли зібрати вишиті і виткані шедеври, що їх тихими вечорами створювало не одне покоління поліщучок. На зібране в цьому унікальному центрі вишивки і ткацтва, який розмістився у місцевій школі, приїжджають помилуватися люди за сотні кілометрів і навіть з-за кордону.

— Ідея створення музею належить завідувачці навчально-методичного центру відділу освіти Зарічненської РДА Світлані Сарич, — розпочинає екскурсію вишиваною оазою вчителька школи Валентина Тумаш **(на знімку)**, яка одночасно є керівником центру вишивки і ткацтва Зарічненського району. — У той час (а це був 2003 рік) у районі не було навіть краєзнавчого музею. Світлана Павлівна зуміла зацікавити хорошим задумом педагогів з усього району, і вже незабаром з'явилося багато безцінних експонатів. А Мутвицю для створення районного центру вишивки і ткацтва було обрано не випадково — вона споконвіку була осередком народного мистецтва.

Чимало допоміг зарічненським ентузіастам у втіленні ідеї ректор Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету Степан Шевчук. Саме він розповів їм про існування особливих поліських рушників із берегинею: «Якщо знайдете у себе в районі вишивки із таким зображенням, центр варто створити. Якщо ж ні, у цьому не буде сенсу, бо це буде лише звичайна колекція полотняних рушників».

— Коли я поїхала до рідного села Новосілля і розповіла про це мамі, вона здивувалася, — каже Валентина Тумаш. — Сказала, що у нас колись чи не в кожній хаті були такі рушники з берегинею. Кожна з жінок вишивала їх, так би мовити, собі на смерть... Як же я була вражена, коли, зайшовши до хати-пустки, де колись жила моя бабуся Марта Борисюк, побачила такий рушник на іконі! Там уже давно ніхто не жив, вітер гуляв крізь розбиті шибки, а він — немов мене чекав... З цього, власне, все й розпочалося. Нині цей рушник розміщений у нашому музеї на чільному місці **(на знімку)**. Пізніше віднайшли ще чотири таких експонати.

Хто ж вона — ота жінка на короні зі здійнятими тендітними руками, яку століттями ретельно вишивали на рушниках? Науковці та краєзнавці вважають, що це свого роду поєднання образу української жінки-берегині, що почав формуватися ще в дохристиянські часи, і матері-Оранти. Та, виявляється, додалися до цього ще й місцеві особливості...

— Провідний науковий працівник Національного музею архітектури і побуту України, побувавши у нашому музеї, через деякий час надіслав лист із оригінальним трактуванням символіки антропоморфного поліського рушника, — каже Валентина Миколаївна. — Річ ось у чому — цей сюжет жінки з піднятими руками, зі священними предметами в руках відомий у народній культурі як зображення предка. Але на наших рушниках жінка стоїть на короні. Саме так зображено славнозвісну польську королеву Бону на гербі відомого місцевого роду Полюховичів. Називається він «Наленч». Отож, схоже на те, що у певний період сюжет герба почав жити своїм окремим етнічним життям. Така шана не є випадковою, адже королева Бона чимало зробила для розвитку нашого краю. Та з часом, закономірно, люди перестали пов'язувати з її ім'ям зображення на рушниках. Тлумачилося воно просто як образ жінки-предка.

Крім цих унікальних експонатів, колекція Мутвицького центру вишивки і ткацтва нині налічує сотні зразків виробів з усього Зарічненського району, який славиться на Рівненщині своєю самобутністю та вмінням місцевих жителів берегти народні традиції і звичаї (тут навіть є свій унікальний Місячний календар). У центрі представлено роботи півсотні майстринь. Найстарішим вишивкам — майже сто літ.

Утім, там не лише бережуть скарби минувшини, а й долучають до народного мистецтва юнь. При школі діють гуртки вишивки для дітей різного віку та народознавчі, якими теж керує Валентина Тумаш. Серветки, доріжки, художні стрічки, картини... Так звана поляна дитячих робіт — просто чудо. Тож не дивно, що торік мутвицькі школярі стали переможцями всеукраїнського етапу-конкурсу «Україна вишивана».

Світлана ТУБІНА,
Рівненська область.
Фото автора.

На справжніх цінностях не економлять

Відбулася презентація проекту музейного комплексу, який буде збудовано на території Національного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви», що в селі Пляшева Радивилівського району.

Його реалізація обійдеться державі у 30 мільйонів гривень. Комплекс матиме два корпуси: у південному розміщуватиметься експозиція з діорамою битви та десятьма експозиційними залами, у північному — службові приміщення, бібліотека, конференц-зал та велика виставкова зала. Між корпусами буде влаштовано склепіння, в яке проглядатимуться з двох боків монастир та пам'ятник козакам, а над склепінням заплановано перехід, який з'єднуватиме обидва корпуси та слугуватиме оглядовим майданчиком. А щоб нова архітектурна споруда гармонійно вписалася в існуючий архітектурний ансамбль, музей заплановано побудувати в стилі українського бароко.

Рівне.

На знімку: так автори проекту бачать майбутній музейний комплекс.

Браконьєри вбили плямистого оленя

У Сарненському районі в лісі неподалік автотраси єгер знайшов убитого плямистого оленя.

Тварину браконьєри розстріляли з автомобіля, але не встигли забрати здобич — злякались відповідальності: за такий учинок передбачений штраф у розмірі 20 тисяч гривень. На жаль, це не перший замах на популяцію плямистих оленів, яких десять років тому в поліські ліси завезли з Білорусі. Завдяки турботі, яку виявляють до тварин лісівники, облаштувавши для них годівниці, солонці, водопої, плямисті олені прижилися тут, їх кількість збільшилася втричі. Правоохоронці розшукують браконьєрів.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненщина.

ПЕРЕВІРЕНО НА СОБІ

Смак свята

Почула якось від знайомого, що в новорічну ніч він опинився в дорозі — у вагоні пасажирського потяга. «Ну і як?» — запитую. «Класно!» — відповів, загадково посміхаючись.

Точно таку саму посмішку я побачила на обличчі колеги, котра у переддень Нового року згадала раптом, що їй також довелося провести одного разу найнезвичайніше зі свят у поїзді. «Скільки їх було до того й після — зустрічей Нового року — все на один манір, а це запам'яталося, як щасливий сон!» — мрійливо вимовила вона слова, які вирішили долю мого Нового року.

І хоча родина зовсім не розуміла, куди я зриваюся 31 грудня й навіщо міняю звичний «олів'є» на дорожні бутерброди, розумних пояснень у мене самої не було. Захотілося свята й годі. Але такого, як у дитинстві, з відчуттям чогось незвичайного.

І це незвичайне будо уже в першій есемесці, яка долетіла мені навздогін з «великої землі». Дочка привітала з тим, що я виявилася однією з 15 тисяч українських пасажирів, котрі зустрічають Новий рік не під гуркіт петард, а під стукіт коліс.

У цей час наш вагон гомонів суєтою святкового стола: хтось із кимось мінявся місцями, всі одразу знайомилися, діставали із сумок шампанське.

Адже відомо: як зустрінеш рік, так і проживеш. От і намагалися — весело і по-доброму. Напевно, хтось давив у собі й смуток. Але в незвичайній обстановці це дається набагато легше — відволікаєшся.

Потяг набирав хід, несучи всіх нас із засніженого Києва в Сімферополь. Там гідрометцентр обіцяв 16 градусів тепла, майже весну в перший день нового року. І, передчуваючи таке продовження свята, рікою лилися розповіді з життя відпочивальників, сипалися ті самі тости, але кожний з особливим змістом — за здоров'я і кохання.

Ненав'язливо привітними були господарі нашого вагона в цю ніч, непомітно диригували подорожжю так, що ображатися не довелось, навіть у курйозних випадках.

На якомусь полустанку молодь із сусіднього купе висипала на платформи до найближчого дерева й хороводом оточила його замість ялинки. Провідник терпляче збирав народ, який розгулявся, пообіцявши незвичайний чай.

І справді, такий смачний чай я пила лише раз у житті, коли їхала з піонерського табору «Маяк», де вперше побачила море. З радощів висунулася тоді у вікно, склянка полетіла, і я розгублено тримала в руках музейного виду підсклянник. І, о диво! Провідник добродушно сміявся разом з моїми друзями.

Новий рік ми зустрічали, навперебій згадували й сонячний Сочі, і колишніх часів Тбілісі, прикидали, як було б чудово проїхати в нашому вагоні до Владивостока й заглянути в усі міста, де довелось колись побувати й залишити частку серця.

Може тому, що поруч не було телевізора, жоден політик не проник у наші розмови. Були ці розмови напрочуд світлі, мирні й тривали до світанку.

Вранці, прощаючись, ми міцно тисли одне одному руки й бажали, як найближчим людям на землі — щасливого року!

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Добірку з Рівненщини підготувала наш власкор Олександра Юркова

Телець дивиться на схід, а біжить на захід. Це — Україна

Луганський майстер В'ячеслав Козак зумів прочитати майбутнє України на фрагменті декору королівської галери «Ля реаль» Людовика XIV. Майстер вважає, що образи сюжету, зображеного на різьбленому панно 300 років тому, запозичені з української міфології.

Фрагмент панно «Весна».

Від автора

Якщо художник називає свою роботу медитацією — він досяг вершини духовності, і його можна назвати вибраним. А ще цю людину можна назвати рабом свого таланту. Не в тому сенсі, що вона втратила свободу, а в тому, що талант ставить її в якусь залежність від постійного прагнення до пошуку іншої істини, іншого прочитання образу. Є ще одна дуже важлива деталь, яка характеризує цього майстра. Його роботи можна розглядати годинами. Принаймні зі мною це сталося.

Передісторія

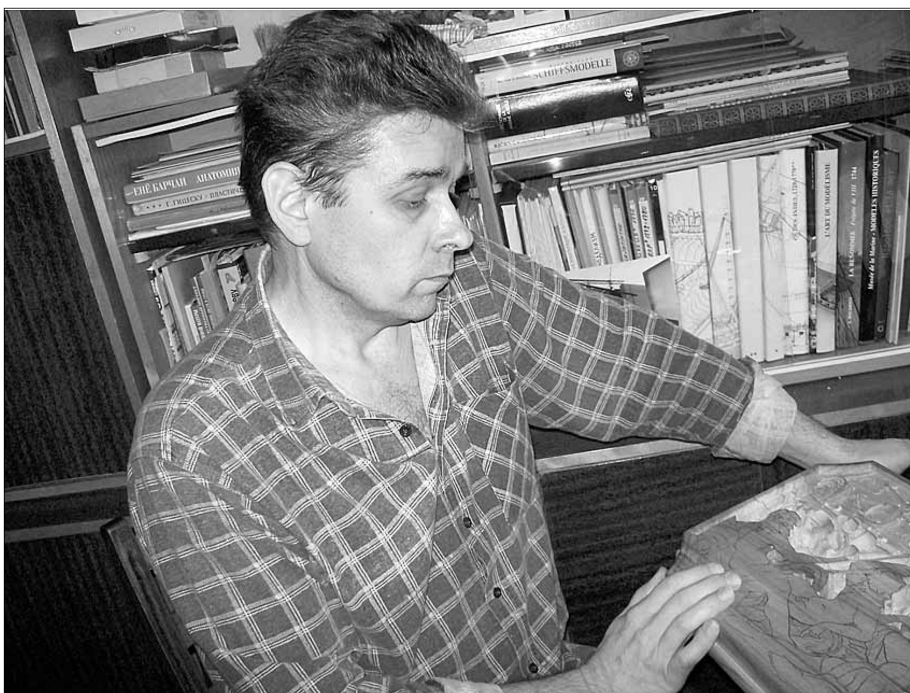
П'ять років тому за офіційним запрошенням уряду Франції луганчанин В'ячеслав Козак проходив стажування в Національному Морському музеї в Парижі. Відбулося це після того, як Посол Франції в Україні побачив одну з найвідоміших робіт майстра — розріз носа французького 74-гарматного корабля XVII століття. На той момент ця модель уже завоювала дві золоті й дві срібні медалі чемпіонатів світу із судномоделювання. Дипломата вразила не тільки висока майстерність, а й те, що В'ячеслав, котрий з дитинства живе на сухопутній території країни, так добре знає морську тематику.

Найбільше враження від експонатів Національного французького музею у В'ячеслава залишило різьблене панно королівської галери «Ля реаль» Людовика XIV, яке, на щастя, дійшло до наших днів. Точніше, різних за розміром панно було чотири — за порами року.

Ця чудова робота древніх майстрів привернула увагу В'ячеслава насамперед складністю виготовлення. Тоді він запитав себе: а чи зможе сучасний майстер, використовуючи більш досконалий інформаційний, технологічний і навіть астрологічний рівень, зробити таку роботу? Виявилося — зміг!

Розуміючи, що копія не може бути краща від оригіналу, все-таки наважився. Два роки накопичував необхідну інформацію і готував дерево. В оригіналі робота виконана з горіха й склеєна із трьох складових. Те саме зробив і В'ячеслав, зменшивши свою копію в 300 разів. З інформації, яку вдалося роздобути, було відомо, що ці дерев'яні фрагменти виготовляли в майстерні морського декору в Марселі шість років — з 1696-го по 1702 рік. Авторство сюжету приписують Жанну Батисту Олері — художнику фломандського походження, котрий 30 років виконував обов'язки майстра скульптури військового порту Марселя. Довідавшись про те, що над декором працювали декілька майстрових, В'ячеслав припускає, що деякі фігури і фрагменти можуть бути наклеєні. Цю версію перевірити неможливо, оскільки оригінал покритий золотом, і всі вади творчого процесу приховані. Така обставина підбадьорила майстра, і він ускладнив своє завдання. Треба було поміркувати, погодити сюжет з текстурою деревини, чого, зважаючи на все, його древні колеги не робили. А в роботі В'ячеслава, наприклад, у правій частині панно, де триває боротьба дня і ночі — весни і зими, текстура переходить зі світлого в сірий і темний колір, немов ілюструючи зав'язку й розв'язку сюжету. В'ячеслав використав дуже рідкісний ефект «сонячного дощу», який значною мірою залежить від структури деревини. Можливо, уперше в сучасному різьбленому панно досягнуто гри світла й тіні — те, що вміли робити голландські майстри минулих століть.

Перше панно під назвою «Весна» уже готове. У технічному плані В'ячеслав працював над ним два роки. За його словами, вийшла «бомба в інформаційному плані».

Майстер за роботою. Головний інструмент — різець, головний помічник — збільшувальне скло, воно ж і головний контролер.

Сюжет панно — програма життя

Судячи з описів тих документальних свідчень, з якими В'ячеславу вдалося працювати, французи не до кінця розуміють знаковий сюжет, який містить панно. Вони вважають, що для його основи послужила древня греко-римська філософія, тому глибокого наукового вивчення не проводили. В'ячеслав узявся заповнити цей пробіл. На збір повної інформації пішло багато часу, але відкрита істина просто потрясає. Майстер вважає, що персонажі декору французької королівської галери запозичені з української міфології й припускає, що 300 років тому в самому сюжеті закладена доля України. Чи можливо таке?

— Тут представлені всі персонажі української міфології, — переконує Слава. — Звідки в греків такий сюжет? Я переглянув гори спеціальної літератури й зрозумів, що тут зображено наших персонажів. Наприклад, я звернув увагу, що анатомічна будова й форма голови всіх дійових осіб оригіналу дуже нагадує будову й форму голови Деметри — богині землеробства й родючості. Золота підвіска, на якій вона зображена, знайдена в селі Велика Білозірка Запорізької області й дотується четвертим сторіччям до нашої ери. Чи не здається цей зв'язок цікавим?

Але найголовніше, що вразило В'ячеслава, це зодіакальна дуга, точніше, її зміст. Зображений на ній Телець дивиться на схід, а біжить на захід. Якщо взяти до уваги той факт, що астральним знаком України є саме Телець, зміст, закладений 300 років тому, легко читаємо. А хіба сьогодні Україна в іншій ситуації? Хіба не прагне вона в Європу, намагаючись вирвати своє генетичне коріння у східного сусіди? Другий персонаж зодіакальної дуги Овен, якого вважають символом християнства, також біжить на схід. І цьому В'ячеслав знаходить пояснення. Він звертає увагу ще й на такий нюанс.

— На панно зображено три Музи — Скульптури, Архітектури і Живопису. Вони стоять поруч одне з одним, а Музика зовсім окремо від них. Чому? Та тому, що за давньою українською міфологією музики повинні одержувати дозвіл на заняття цим видом творчості у самого диявола. Тому три подруги і не взяли Музику до свого гурту. Або взяти такий персонаж, як Дана. Це Богиня води й річок, жіночого початку Всесвіту. Вона з'єднує чоловічі й жіночі води, створюючи тим самим умови для «розвитку насіння, яке виткали Дух Долі й Макоша, і яке очистила від гріха Морена». Це все з української міфології. Саме в ній уперше зустрічається згадування про чоловічу й жіночу воду. Історія всіх цих персонажів налічує приблизно сім тисячоліть. Сюжет зображує все, що нам необхідно для життя — сонце, воду, землю, захист. Це програма життя України. І якщо я правильно її прочитав, то можу сказати, що з нашою країною все буде добре, у неї є гарне майбутнє, принаймні, персонажі сюжету древніх майстрів на це вказують.

А як розуміти цей персонаж? Аж унизу зодіакальної дуги один з майстрів «Весни» замаскував голову ... поросяти. Втім, вона проглядається дуже чітко. У давні часи свиня вважалася символом багатства й достатку, і 300 років тому вона також мала позитивний характер. Але французи цей персонаж не помітили. Принаймні у жодному з описів сюжетів різьбленого панно ця деталь не пояснюється й навіть не згадується. Більше того, залишився непоміченим даний персонаж і в другому панно, що прикрашало галеру, яке називається «Осінь». Оскільки новий рік у давньослов'янській, давньоукраїнській міфології починається першого березня, тобто навесні, то на першому панно цей персонаж зображений зовсім юним, а вже в «Осені» обзавівся дорослим великим п'ятаком, великим вухом і оком. Можна вірити й не вірити, можна посміятися й іронічно посміхнутися, але те, що у творі французів йдеться про український національний продукт, — це факт.

«Ця робота стала моєю медитацією»

Якщо вимкнути яскраве світло й створити сутінки, створюється враження, що у персонажів панно розширюються очі. Цей ефект такий реалістичний, що захоплює дух. Не знаю, чи має таку властивість оригінал у Парижі, але твір В'ячеслава робить людину, котра споглядає панно, учасником зображеного дійства. Очі й руки фігур виконані на 10—12 відсотків більшими, ніж вони мають бути за параметрами. Це зроблено навмисно, у такий спосіб майстер поставив на них свій акцент. Тому що руки й очі — це зір і відчуття, те, що зближає душі. У плані візуального сприйняття робота розрахована на те, щоб на неї не тільки дивилися, простежуючи сюжет, а й уважно розглядали, звертали увагу на дрібні деталі — пальці, нігті, волосся, пелюстки квітів. Це просто ювелірна робота. Горіх — гарне дерево за структурою й текстурою, але працювати з ним складно. Один неправильний рух інструмента — «і образ вмить стане інвалідом». Усе доводиться робити спочатку, переміщаючи картину на кілька міліметрів.

Панно «Весна» — не комерційна робота. Майстер називає її своєю медитацією. Швидше за все, це підсумок його творчого життя. 1 січня 2010 року В'ячеславові Козаку виповнилося 50 років. Це за паспортом, а по життю складається враження, що його час зупинився на рівні 35. Цей феномен його зовнішності, мабуть, можна пояснити тим, що на свою подальшу життєву й творчу перспективу Славко заклав досить серйозну мету, досягнення якої потребує не тільки здоров'я, а й довголіття. З другого боку, не можна виключати, що, переміщаючись в іншу епоху, В'ячеслав якимось чином навчився зупиняти час.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

У давні часи свиня вважалася символом багатства й достатку, і 300 років тому вона також мала позитивний характер

На старт...

На XXI зимові Олімпійські ігри поїде 51 український спортсмен (у тому числі десять резервістів), 34 тренери та представники персоналу (у тому числі троє резервістів), 9 лікарів (один — резервіст). Також у складі офіційної делегації до Канади вирушать міністр спорту Юрій Павленко, президент НОК Сергій Бубка, шеф української місії Ніна Уманець.

Біатлон. Чоловіки — Андрій Дериземля, Сергій Семенов, В'ячеслав Деркач (усі — Чернігівська область), Сергій Седнєв, Олександр Біланенко (обидва — Сумська); жінки — Оксана Хвостенко (Чернігівська), Лілія Вайгіна-Єфремова (Київ), Віта Семеренко, Валентина Семеренко (обидві — Сумська), Олена Підгрушна, Людмила Писаренко (обидві — Тернопільська).

Фігурне катання. Спортивні пари — Тетяна Волосожар/Станіслав Морозов (Київ), Катерина Костенко/Роман Талан (Дніпропетровська). Танцювальні пари — Ганна Задорожнюк/Сергій Вербило (Київ). Одиночне катання — Антон Ковалевський (Київ).

Лижні перегони. Валентина Шевченко (Київська), Марина Анцибор (Сумська), Віта Якимчук (Харківська), Катерина Григоренко (Хмельницька).

Стрибки з трампліна. Віталій Шумбарець (Тернопільська), Володимир Бощук, Олександр Лазарович (обидва — Івано-Франківська).

Лижне двоборство. Володимир Трачук (Тернопільська).

Санний спорт. Одиночки — Наталія Якушенко (Тернопільська), Лілія Лудан (Київська); двійки — Андрій Кісь, Юрій Гайдук, Тарас Сеньків, Роман Захарків (усі — Львівська).

Фрістайл. Ольга Волкова (Миколаївська), Надія Діденко (Івано-Франківська), Ольга Полюк (Рівненська); Олександр Абраменко (Миколаївська), Енвер Аблаєв, Станіслав Кравчук (обидва — Закарпатська).

Гірськолижний спорт. Богдана Мацьоцька (Івано-Франківська), Анастасія Скрябіна (Закарпатська); Ростислав Фещук (Київ).

Резерв: Алла Бекназарова (Харківська), Марина Галайджян (Львівська), Тетяна Завалій (Сумська), Володимир Зуєв (Харківська), Роман Лейбюк (Івано-Франківська), Сергій Лифіренко (Сумська), Лада Нестеренко (Харківська), Роман Прима (Чернігівська), Інна Супрун (Сумська), Аннамарі Чундак (Закарпатська).

До речі, урочисті проводи українських олімпійців відбудуться 3 лютого в Українському домі в Києві. Про це розповів президент НОК Сергій Бубка. А 11 лютого у Ванкувері в Олімпійському селищі відбудеться церемонія підняття Державного прапору України та відкриє свої двері Український олімпійський дім. 15 лютого в ньому планується проведення урочистого прийому від імені України, на який запрошені почесні гості, зокрема президент МОК Жак Рогге.

— Ми підписали меморандум про співпрацю з українською громадою в Канаді. І маємо велику допомогу. Представники діаспори зробила все, щоб був наш олімпійський дім у Ванкувері, та й підтримка місцевих уболівальників нам дуже важлива», — сказав Сергій Назарович.

...Олімпіада 2010 року стане першою, на якій церемонія відкриття і закриття відбудеться під дахом. Станеться це у найбільшому в світі надувному стадіоні Плаза Британської Колумбії (BC Place Stadium). Ігри триватимуть з 12 по 28 лютого.

«Золотий» аванс?

Біатлон. Антхольц (Італія). Кубок світу. 6-й етап завершився тріумфом українця Сергія Седнєва **(на знімку)**. Наш спортовець виграв індивідуальні перегони з результатом — 54.06,7. Другим фінішував Мезотич із Австрії — відставання 44,9 (2), третім — француз Беф — 54,3 (1).

Це перший лункий успіх Сергія Седнєва. Вітаємо його із золотою медаллю і сподіваємося, що і в олімпійському Ванкувері Сергій разом із колегами по команді налаштовуватиметься як слід і боротиметься за високе місце.

Хоча керівники нашого біатлону конкретних олімпійських обіцянок не дають. Зокрема, президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак заявив: «Наша проблема в тому, що не вистачає резерву —- талановитих молодих спортовців. Ми до збірної обираємо з 10—15 осіб. А в Росії, для прикладу, з півтори сотні... Відсутність конкуренції і дає такий результат. Чого чекати від наших чоловіків на Олімпіаді? Поживемо — побачимо. Ми ставимо перед ними, так само, як і перед жінками, лише одне завдання — виступити якнайкраще. Конкретних місць не плануємо. Головне, щоб спортсмени напередодні Ігор не захворіли або не травмувалися», — зазначив пан Бринзак.

Фото з сайту Федерації біатлону України.

Є де готуватися до перемог!

У селі Верхнє Турківського району Львівської області відкрили першу чергу Західного реабілітаційно-спортивного центру Національного комітету спорту інвалідів України, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина Єгорова**. Будова постала завдяки фінансуванню уряду та узгодженим діям усіх гілок влади — сільської, районної та обласної.

Затишний, абсолютно безбар'єрний готель для проживання спортсменів-параолімпійців, унікальні, перші в Україні біатлонно-лижні траси та інженерно-спортивні споруди, ангар для зберігання техніки, що обслуговує лижні, біатлонні та гірськолижні траси, — усе це в досить непростих умовах будувалося для людей з особливими потребами, які представлятимуть нашу країну на численних європейських та світових змаганнях. Нові траси відразу випробували параолімпійці, які прибули на нову базу, щоб у нормальних умовах підготуватися до поїздки на зимову Параолімпіаду до Ванкувера. Нинішній повний склад української збірної — учасниці X зимових Параолімпійських ігор залишився задоволений лижними та біатлонними трасами нового реабілітаційно-спортивного центру.

Президент Національного комітету спорту інвалідів України, голова Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, Герой України Валерій Сушкевич, старанними якого значною мірою такий довгожданий центр у нашій державі нарешті постав, розповів, що вже в середині лютого 2010 року Національним комітетом спорту інвалідів планується закінчити внутрішнє вкомплектування другого готелю для спортсменів, до речі, вже збудованого, а також ввести в дію гірськолижні спуски, адаптовані для осіб з обмеженими можливостями, та канатно-крісельну дорогу. А трошки пізніше буде обладнано спортивний зал та медико-відновлювальний центр.

Вартість будівництва комплексу становить 40 мільйонів гривень. Загальна площа об'єкту — 188 гектарів, і це дасть можливість спортсменам не лише тренуватися, а й відпочивати після напружених змагань, готуючись до подолання нових світових висот, милуватися дивовижними краєвидами Турківщини, що має стати туристичною перлиною Європи.

Фото Євгена КРАВСА.

Герой України Валерій Сушкевич.

Герой України, біатлоністка і лижниця, чотириразова чемпіонка попередньої Параолімпіади Олена Юрковська.

БК «Донецьк» припинив існування

Баскетбол. Це сумне повідомлення з'явилося на офіційному сайті донецького клубу. І його оприлюднив гендиректор донеччан Валерій Плеханов.

«На превеликий жаль, у нашому сильному в промисловому і фінансовому відношенні обласному центрі так і не знайшлося людини, яка була б готовою підставити нам плече допомоги в складний час», — йдеться у зверненні пана Плеханова.

«Через невдачі на міжнародній арені і хворобу нашого президента Сергія Дядечка в січні повністю припинилося фінансування проекту. На сьогоднішній день ситуація не зрушила з мертвої точки, а тому я не можу втримати у складі таких майстрів, як Івшин, брати Кривичі, Оснач, а також баскетболістів, які побажали допомогти команді в критичний період. Продовжувати виступ дублюючим складом, а значить — програти решту матчів регулярного сезону, не вважаю доцільним. Це тільки зашкодить іміджу «Донецька» і знизить рейтинг Суперліги.

У зв'язку з обставинами, що склалися, оголошую про припинення існування баскетбольного клубу «Донецьк», гравці і тренери якого відпущені й отримали статус вільних агентів.

Отже, БК «Донецьк» розформовано, але за першої можливості ми постараємося відновити життєдіяльність даного проекту. Баскетбол у Донецьку завжди любили, і я сподіваюся на появу закоханих у цю гру меценатів у найближчому майбутньому», — підбив підсумок гендиректор.

Турнірна хроніка

Теніс. Мельбурн. Відкритий чемпіонат Австралії. Турнір з серії «Великого шлема». Жінки. Третій раунд. **Олена Бондаренко (31-а сіяна) — Єлена Янкович (Сербія, 8-а). 6:2, 6:3.** За вихід до чвертьфіналу українка зіграє з Джі Женг (Китай), яку вона оце нещодавно перемогла на турнірі в Гобарті (Австралія).

Футзал. Дебрецен (Угорщина). Чемпіонат Європи. 21 січня. **Група В. Україна — Бельгія. 4:2. Голи:** Зам'ятін, 11, Овсянников, 16, Легчанов, 20, Павленко, 35 — Лисенко, 18 (у власні ворота), Башат, 40. **Україна:** Лисенко, Павленко, Легчанов, Чепорнюк, Кондратюк, Зам'ятін, Рогачов, Сільченко, Іванов, Овсянников, Валенко.

Футбол. У вересні передбачається товариський матч між національними збірними України та Польщі. Як повідомляють польські ЗМІ, його планують провести у Варшаві, на новому стадіоні клубу «Легія».

Ангола. Визначилися всі чвертьфіналісти Кубка Африки—2010. **24 січня.** Ангола — Гана. Кот-д'Івуар — Алжир. **25 січня.** Єгипет — Камерун. Замбія — Нігерія.

Контрольні матчі. «Карпати» (Львів) — «Вісла» (Краків). 2:1. Голи: Кожанов, 21, Батіста, 62 — Пуносевац, 65. **«Карпати»:** Тлумак, Петрівський, Мілошевич (Є. Тарасенко, 46), Тубич, Федецький, Годвін (Ткачук, 46), Голодюк, Худоб'як, Кожанов (Гурулі, 46), Кополовець (Зеньов, 46), Батіста. Наступний спаринг «Карпати» зіграють 24 січня проти «Спартака» з Нальчика.

«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Гйонгнам» (Корея). 2:2. Голи: Лисицький, 11, 68; корейці забивали на 50-й і 81-й хвилинах. **«Дніпро»:** Каніболоцький (Шелихов, 61), Пашаєв, Бобух, Лисицький, Лесякс, Шахов, Канкава, Каверін, Льопа, Бартулович, Самодін (Бєлик, 46).

***

Київське «Динамо» і донецький «Шахтар» увійшли до першої сотні рейтингу найкращих команд світу за період з 1991 по 2009 рік.

Рейтинг Міжнародної федерації футбольної історії і статистики (IFFHS) охопив 208 команд.

1. «Барселона» (Іспанія) — 807 очок; 2. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — 726; 3-4. «Реал» (Іспанія, Мадрид) і «Ювентус» (Італія, Турин) — по 633; 5. «Мілан» (Італія) — 620; 6. «Інтер» (Італія, Мілан) — 605; 7. «Баварія» (Німеччина, Мюнхен) — 599; 8. «Арсенал» (Англія, Лондон) — 594; 9. «Рівер Плейт» (Аргентина, Буенос-Айрес) — 503; 10. «Челсі» (Англія, Лондон) — 491; ...**48. «Динамо» (Україна, Київ) — 167; ...64. «Шахтар» (Україна, Донецьк) — 131.**

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. «Шахтар» (Солігорськ) — «Керамін» (Мінськ). 4:6 (0:2, 4:1, 0:3).

Гандбол. Австрія. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Група А. Україна — Хорватія. 25:28 (14:12).

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ÊÓÐ²ÍÜ

[1] 11 (4761) ÑÓÁÎÒÀ, 23 Ñ²×Íß 2010

Ñüîãîäí³ â Óêðà¿í³ áåç ³ñòîòíèõ îïàä³â, ëèøå íà ï³âäí³ íåâåëèêèé ñí³ã, ì³ñöÿìè çàâ³ðþõà. Íà äîðîãàõ îæåëåäèöÿ. Â³òåð ñõ³äíèé, ï³âí³÷íî-ñõ³äíèé, 5—10 ì/ñ, ó ï³âäåíí³é ³ ñõ³äí³é ÷àñòèí³ ì³ñöÿìè ïîðèâè 15—20 ì/ñ. Òåìïåðàòóðà âíî÷³ 17—22 ãðàäóñè ìîðîçó, ì³ñöÿìè 25—28, âäåíü 14—19 ãðàäóñ³â; ó ï³âäåííèõ îáëàñòÿõ óíî÷³ -13—18, âäåíü -10—15; ó Êðèìó é íà Çàêàðïàòò³ âíî÷³ 7—12, âäåíü 4—9 ãðàäóñ³â ìîðîçó; íà ï³âäåííîìó áåðåç³ Êðèìó ïðîòÿãîì äîáè áëèçüêî 0.

ÖÜÎÃÎ ÄÍß, 23 Ñ²×Íß

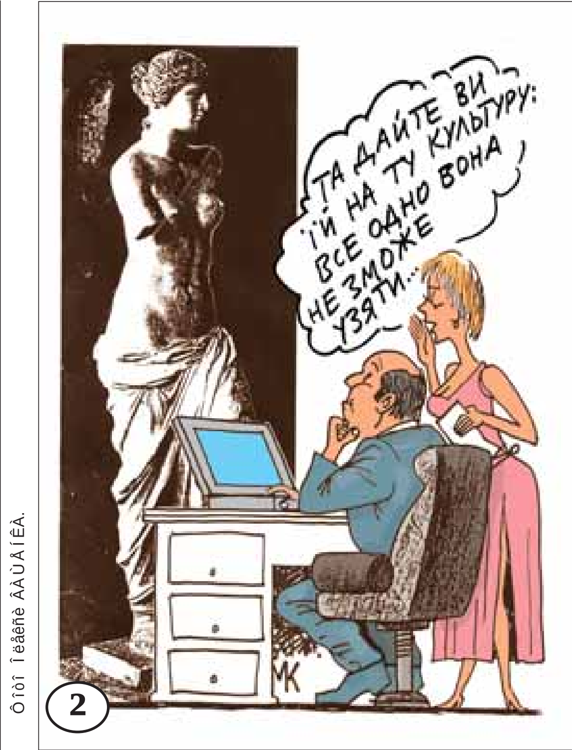
1793. Êîíâåíö³ÿ ì³æ Ðîñ³ºþ òà Ïðóññ³ºþ ïðî äðóãèé ïîä³ë Ïîëüù³. **1820.** Íàðîäèâñÿ ðîñ³éñüêèé êîìïîçèòîð Îëåêñàíäð Ñºðîâ. Ó éîãî äîðîáêó, çîêðåìà, îðêåñòðîâ³ ï'ºñè «Ãîïàê», «Ãðå÷àíèêè» ³ «Òàíåöü çàïîðîæö³â». **1918.** Äåêðåò Ðàäíàðêîìó Ðàäÿíñüêî¿ äåðæàâè ïðî â³ää³ëåííÿ öåðêâè â³ä äåðæàâè ³ øêîëè â³ä öåðêâè. **1921.** Çàãèíóâ êîìïîçèòîð ³ ôîëüêëîðèñò Ìèêîëà Ëåîíòîâè÷. **1934.** Ïóñê Õàðê³âñüêîãî òóðá³ííîãî çàâîäó. **1950.** ªðóñàëèì îãîëîøåíî ñòîëèöåþ ²çðà¿ëþ. **1951.** Ó Âåëèêèõ Ñîðî÷èíöÿõ (Ïîëòàâùèíà) â³äêðèòî ìóçåé Ìèêîëè Ãîãîëÿ. **1960.** Ó Ìþíõåí³ ïîìåð óêðà¿íñüêèé ñï³âàê (òåíîð) Îðåñò Ðóñíàê. **1960.** Øâåéöàðñüêèé äîñë³äíèê Æàê Ï³êàð òà àìåðèêà-íåöü Äîí Óîëø íà áàòèñêàô³ «Òð³ºñò» äîñÿãëè íàéãëèáøî¿ òî÷êè ñâ³òîâîãî îêåàíó — Ìàð³àíñüêî¿ çàïàäèíè (10916 ì).

ÊÀÐÈÊÀÒÓÐÈÑÒ ÏÐÎÄÎÂÆÓª ÒÅÌÓ

Ôîòî Îëåêñè ÂÀÙÅÍÊÀ.

1

Ìàë. Ìèêîëè ÊÀÏÓÑÒÈ.

2

Ðåíåñàíñ

ß ïåðåñòóïèâ ïîð³ã, ÷åðåç ÿêèé ïðîõîäèâ ìàéæå ÷âåðòü â³êó, ïîêè ïðàöþâàâ ó öüîìó íàóêîâî-äîñë³äíîìó ³íñòèòóò³, ÷èì òîä³ ïèøàâñÿ ³ ò³øèâñÿ. Äèâíî, àëå õî÷à ìåíå âæå äåñÿòü ðîê³â ÿê ñêîðîòèëè, ÷åðãîâà íàâàõ³ â³äï³çíàëà ìåíå. ß ïîæàðòóâàâ: ìîâëÿâ, ïîçàÿê âîíà âñå ùå íà ñâîºìó ì³ñö³, òî çà ³íñòèòóò ÿ ñïîê³éíèé! Ï³øîâ êîëèñü ð³äíèì êîðèäîðîì ³ ñïðèéíÿâ éîãî çîâñ³ì ÷óæèì; íåìîâ ïðîêîòèëàñÿ ãð³çíà â³éíà, ÿêà çàêàðáóâàëàñÿ íà ñò³íàõ, ñòåë³ òà ï³äëîç³ áðóäîì, ê³ïòÿâîþ òà âèáî¿íàìè. Ó êîðèäîð³ áóëî òåìíî, õîëîäíî ³ ïîðîæíüî, òîæ ÿ ïîäàâñÿ êóäèñü ïîáëèæ÷å äî ëþäåé, à êîíêðåòíî — äî Ìèêîëè ×óïðåíêà, ñòàðîãî ïðèÿòåëÿ, êîòðèé, í³áè ÿêàñü ðåë³êâ³ÿ, ïðîäîâæóâàâ ñò³éêî ìåðçíóòè â ñâîºìó íåçì³ííîìó êàá³íåò³ çàñòóïíèêà äèðåêòîðà ³íñòèòóòó.

ß çíàéøîâ äâåð³ äî éîãî êàá³íåòó ðîçê³øíèìè, à ìàñèâíó çîëîòàâó òàáëè÷êó ç ãëèáîêèì â³äòèñêîì íàçâè âåëüìè ïîâàæíî¿ ïîñàäè — íàâ³òü íåïðèñòîéíîþ ç îãëÿäó íà íàâêîëèøíþ ðîçðóõó. Å-å, ïðîìàéíóëà ðàä³ñíà çäîãàäêà, òàê³ äâåð³ íà îñòàíí³ íå êóïóþòü! ² ÿ ñì³ëèâî é îïòèì³ñòè÷íî ðîç÷èíèâ ò³ ÷óäåðíàöüê³ äâåð³ é çàíóðèâñÿ ó ïîò³ê ñÿþ÷îãî ñâ³òëà, äîðîãîãî áëèñêó é øóðõîò³ííÿ ïåðñüêèõ êèëèì³â. Í³êîëè ùå íå áà÷èâ òàêîãî âèøóêàíîãî é âîäíî÷àñ êðè÷óùîãî åêñêëþçèâí³ñòþ äèçàéíó. ß ùèðî é ðîç÷óëåíî çðàä³â çà íàøó áàãàòîñòðàæäàëüíó íàóêó, â³äðîäæåííÿ ÿêî¿ ïåðåêîíëèâî é íàî÷íî äåìîíñòðóâàâ âèñîêèé ³ííîâàö³éíèé ð³âåíü ³íòåð'ºðó êåð³âíîãî êàá³íåòó.

— Ìèêîëî, âèëàçü! — ãóêíóâ ÿ â òîé á³ê, äå ó íåéìîâ³ðíîìó øê³ðÿíîìó êð³ñë³ ãëèáîêî ïîòîïàëî ò³ëî éîãî âëàñíèêà. Àëå çàì³ñòü Ìèêîëè çâ³äò³ëÿ âèï³ðíóëà ÷èÿñü íàõàáíà íåãîëåíà ìàéæå ï³äë³òêîâà ïèêà.

— Íå ïîéíÿâ! — ïðîìîâèëà ïèêà, ³ çà õâèëèíó ÿ âæå êðîêóâàâ ó ï³äâàë áðóäíèìè ðîçáèòèìè ñõîäàìè, ùîá ïîòðàïèòè ç àðåíäîâàíîãî ô³ðìîþ îô³ñó äî äîñòîéìåííîãî õàçÿ¿íà ìîãî êîëèøíüîãî ³íñòèòóòó. Ðåíåñàíñó íàóêè íå ñòàëîñÿ, àëå ðîçì³ðêîâóâàòè ïðî öå áóëî í³êîëè, àäæå âñþ óâàãó ïîãëèíàëè êëÿò³ ñõ³äö³, çàãóðêîò³òè ÿêèìè áóëî ùå ëåãøå, í³æ âùåíò çðóéíóâàòè êîëèñü íàéïîòóæí³øó ó ñâ³ò³ íàóêó...

Þð³é ÁÎËÜØÀÊ.

Íîâèé ðåêîðä äëÿ Ã³ííåñà

Ó íàøèõ ñïèñêàõ âèáîðö³â çàô³êñîâàíî íàéâèùèé â³äñîòîê ìåðòâèõ äóø íà äóøó íàñåëåííÿ.

Ñïîñòåðåæëèâ³ áðàòêè — îêàòèì ñïîñòåð³ãà÷àì

Äèâ³òüñÿ ùîá ïðè ï³äðàõóíêó ãîëîñ³â âàì íå ïîâèëàçèëî!

Ô³íàíñèñòè ö³êàâëÿòüñÿ

×è ïðîéøëà Óêðà¿íà òî÷êó íåïîâåðíåííÿ êðåäèò³â ³ äåïîçèò³â?

Ïàëè÷íà àã³òêàìïàí³ÿ

Äðåâêîì ìîæíà çàãíàòè ï³ä áóäü-ÿêèé ïðàïîð.

Ïèòàííÿ ðóáà

Õòî çàäóøèâ ³ áåç òîãî çàäóøëèâå ïîâ³òðÿ ñâîáîäè?

Âèêëèêè ñó÷àñíîãî ñâ³òó

Îêðåìî âçÿòèé ÷èíîâíèê âèêëèêóº íà êèëèìè äî íà÷àëüíèêà áî¿òüñÿ â³ëüøå, í³æ óñ³õ ãëîáàëüíèõ âèêëèê³â ëþäñòâó, ðàçîì óçÿòèõ.

Áîðèñ ÐÅÂ×ÓÍ.

ÒËÓÌÀ×

☞ *«Ï³ñåííèé âåðí³ñàæ» — íîâ³ íîá³öÿíêè êàíäèäàò³â ó Ïðåçèäåíòè.*

☞ *«ªâðîáà÷åííÿ» — ðîçãëÿäàííÿ áàíêîìàòè ºâðîâàëþòè.*

☞ *«Êðåìë³âñüê³ êóðàíòè» — ïàíè Ëóæêîâ, Çàòóë³í òà ³íø³ â Óêðà¿í³.*

Éîñèï Á²ËÎÑÊÓÐÑÜÊÈÉ.

ÄÎØÊÀ ÏÎØÀÍÈ

Õòî ùî âì³º

Òàðàñ ×îðíîâ³ë, íàðîäíèé äåïóòàò:

— ß ñàì ãîëîñóâàòèìó çà Òèìîøåíêî. Àëå íå òîìó, ùî âîíà ìåí³ ïîäîáàºòüñÿ, íàâïàêè, ÿ ¿¿ òåðï³òè íå ìîæó. Ïðîñòî íå õî÷ó, ùîá ïåðåì³ã ßíóêîâè÷... Ìåí³ çäàºòüñÿ, äëÿ òîãî, ùîá ïåðåìîãòè, ó íå¿ òðîõè á³ëüøå øàíñ³â, ÷èì ó ßíóêîâè÷à. Âîíà âì³º ïåðåìàãàòè, à â³í — óì³º ïðîãðàâàòè.

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *Ñëàâà Áîãó, º ëþäèíà, ÿêà âì³º ç ðîçóìíèì âèãëÿäîì ðîçïîâ³ñòè ïðî î÷åâèäíå.*

Ïðÿìèé çâ'ÿçîê

Â³òàë³é Êóëèê, äèðåêòîð Öåíòðó äîñë³äæåíü ïðîáëåì ãðîìàäÿíñüêîãî ñóñï³ëüñòâà (ïðî íîâîãî ïîñëà Ðîñ³¿ â Óêðà¿í³):

— Â îñîá³ Çóðàáîâà Ìåäâåäºâ â³äïðàâèâ äî Óêðà¿íè ñâ³é ìîá³ëüíèé òåëåôîí äëÿ ïðÿìîãî çâ'ÿçêó.

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *À çàðÿäíèì ïðèñòðîºì äî öüîãî ìîá³ëüíèêà ñëóæèòèìå ×îðíîìîðñüêèé ôëîò ó Ñåâàñòîïîë³?*

Íóäíî...

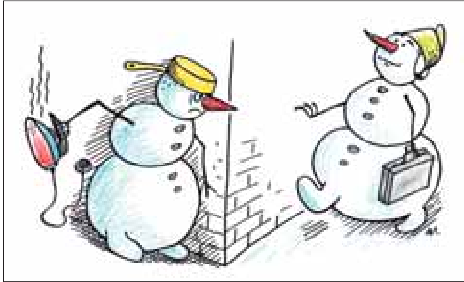
Àðñåí³é ßöåíþê, êàíäèäàò ó Ïðåçèäåíòè Óêðà¿íè:

— ß ñêàçàâ: Â³êòîðå Ôåäîðîâè÷, ÿêùî âè ñòàíåòå ïðåçèäåíòîì, òî ßöåíþê î÷îëèòü îïîçèö³þ, ò³ëüêè öå áóäå òà îïîçèö³ÿ... íå ÿê Òèìîøåíêî. Âè ùå íóäüãóâàòèìåòå çà Òèìîøåíêî.

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *² Ôåäîðîâè÷, çâè÷àéíî, çëÿêàâñÿ é âèð³øèâ, ïðî âñÿê âèïàäîê, â³ääàçó çàíóäüãóâàòè çà âàìè...*

Òðóáà êëè÷å!

Â³êòîð ßíóêîâè÷ (ïðî äåáàòè ç Þë³ºþ Òèìîøåíêî):

— Òå, ùî ìåí³ êàæóòü, ùî ç æ³íêîþ ñïåðå÷àòèñÿ ìàðíà ñïðàâà, — íåïðàâèëüíî, ÿ ç öèì íå çãîäåí. ß â ïåðøó ÷åðãó ââàæàþ, ùî âîíà Ïðåì'ºð-ì³í³ñòð ³ ïîâèííà â³äïîâ³äàòè çà êîæíå ñâîº ñëîâî. À ÿêùî âîíà æ³íêà, òî ïîâèííà éòè íà êóõíþ é ïîêàçóâàòè òàì ñâî¿ ïðèìõè.

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *À ÿêùî âè ÷îëîâ³ê, òî ïîâèíí³ éòè â àðì³þ é òàì çàõèùàòè æ³íêó ç ¿¿ ïðèìõàìè.*

Àêöåïò íà ³äåþ

Â³êòîð Þùåíêî, Ïðåçèäåíò Óêðà¿íè:

— ß íå ââàæàþ, ùî íàö³îíàëüíà ³äåÿ çàçíàëà ïîðàçêè. Âèáîðè ïîêàçàëè, íàñê³ëüêè öÿ òåìà íåðîçâèíóòà.

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *Ó âàñ òåïåð áóäå ñê³ëüêè çàâãîäíî ÷àñó, ùîá ðîçâèâàòè öþ òåìó, ³ í³õòî ç íåðîçâèíóòèõ íå çàâàæàòèìå.*

Ï³ð'ÿ îêðåìî — ïîë³òèêè îêðåìî

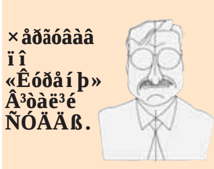
Àíàòîë³é Ãðèöåíêî, êàíäèäàò ó Ïðåçèäåíòè Óêðà¿íè (ïðî ïåðñïåêòèâè íà âèáîðè 7 ëþòîãî):

— Íà ïðåâåëèêèé æàëü, íåìàº âåëèêî¿ ð³çíèö³ ì³æ ãðóïîþ «Ðîñóêðåíåðãî», ÿê³ çàðàç ñèäÿòü ó ôðàêö³¿ ßíóêîâè÷à, ³ ãðóïîþ «Òåíäåðíà ïàëàòà», ùî ñèäÿòü ó ôðàêö³¿ Òèìîøåíêî. ¯ì òðåáà ïî÷èñòèòè ï³ð'ÿ...

Â³ä ÷åðãîâîãî:

— *Öå æîðñòîêî — ÷èñòèòè ï³ð'ÿ ñåðåä çèìè. Ñëüîçè íà î÷³ íàâåðòàþòüñÿ, êîëè óÿâèø ñîá³ öþ êàðòèíó: ñèäÿòü âîíè ïî ôðàêö³ÿõ ãîëî-ãîëå³ñ³íüê³, òóøêè îä õîëîäó ïîñèí³ëè, à ï³ð'ÿ — â õ³ì÷èñòö³...*

Ìàë. Âîëîäèìèðà ÂÀÑÜÊÎÂÖÅÂÀ, Âàäèìà ÑÈÌÎÍÎÃÈ, Îëåêñàíäðà ÌÎÍÀÑÒÈÐÑÜÊÎÃÎ, Áîðèñà ÐÅÂ×ÓÍÀ.

×åðãóâàâ ïî «Êóðåíþ» Â³òàë³é ÑÓÄÄß.

Ðåäàêòîð íîìåðà Â³òàë³é ÑÓÄÄß.

Ðåäêîëåã³ÿ: Ëåîí³ä **ÁÐÎÂ×ÅÍÊÎ**, Àíàòîë³é **ÃÎÐËÎÂ**, Ñåðã³é **ÄÅÌÑÜÊÈÉ**, Â³òàë³é **ÆÅÆÅÐÀ**, ²âàí **²ËËßØ**, Ñâ³òëàíà **ÏÈÑÀÐÅÍÊÎ**, Â³òàë³é **ÑÓÄÄß**.

Ãîëîâíèé ðåäàêòîð Àíàòîë³é ÃÎÐËÎÂ.

- Çà çì³ñò òà äîñòîâ³ðí³ñòü ³íôîðìàö³¿ ó ðåêëàìíèõ ïóáë³êàö³ÿõ â³äïîâ³äàëüí³ñòü íåñå ðåêëàìîäàâåöü.
- Ðåäàêö³ÿ íå çàâæäè ïîä³ëÿº ïîçèö³þ àâòîð³â ïóáë³êàö³é.
- Ðóêîïèñè íå ïîâåðòàºìî.
- Ëèñòóâàííÿ ç ÷èòà÷àìè — ò³ëüêè íà ñòîð³íêàõ ãàçåòè.
- Ïðè âèêîðèñòàíí³ íàøèõ ïóáë³êàö³é ïîñèëàííÿ íà «Ãîëîñ Óêðà¿íè» îáîâ'ÿçêîâå.

(ð) Ïëàòí³ ìàòåð³àëè.

Çàñíîâíèê — Âåðõîâíà Ðàäà Óêðà¿íè

Ñâ³äîöòâî ïðî ðåºñòðàö³þ ïåð³îäè÷íîãî äðóêîâàíîãî âèäàííÿ—ÊÂ ¹ 1 â³ä 26.05.1994 ð.

Ãàçåòà âèõîäèòü 5 ðàç³â íà òèæäåíü (êð³ì íåä³ë³ é ïîíåä³ëêà) óêðà¿íñüêîþ ³ ðîñ³éñüêîþ ìîâàìè.

Ïåðåäïëàòí³ ³íäåêñè:
äëÿ ô³çè÷íèõ îñ³á — 40224, 08775,
äëÿ ï³äïðèºìñòâ ³ îðãàí³çàö³é — 60955.

Ïåðåäïëàòíà ö³íà íà 2010 ð³ê:
äëÿ ô³çè÷íèõ îñ³á — 10,00 ãðí. òà 6,00 ãðí.,
äëÿ ï³äïðèºìñòâ ³ îðãàí³çàö³é — 30,00 ãðí íà ì³ñÿöü.

Ö³íà â ðîçäð³áí³é ìåðåæ³ — äîãîâ³ðíà.

Çàãàëüíèé òèðàæ 150000.

Äðóê:
ÒÎÂ «Ìåãà-Ïîë³ãðàô»,
04073, ì. Êè¿â,
âóë. Ìàðêà Âîâ÷êà, 12/14,
òåë. (044) 581-68-15

Çàì. 16059

Ìàêåò, âåðñòêà — ðåäàêö³ÿ ãàçåòè «Ãîëîñ Óêðà¿íè».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Ãàçåòà âèõîäèòü ç 1 ñ³÷íÿ 1991 ðîêó.

Àäðåñà ðåäàêö³¿: 03047, Êè¿â-47, âóë. Íåñòåðîâà, 4.

☎ **ÒÅËÅÔÎÍÈ:**

äëÿ äîâ³äîê —	503-68-72;
òåëåôàêñ —	234-72-54;
â³ää³ë ðåêëàìè —	449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
òåëåôàêñ —	449-85-62.

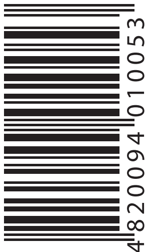
E-mail: mail@golos.com.ua — **çàãàëüíèé**

reklama@golos.com.ua — **â³ää³ë ðåêëàìè**

let@golos.com.uà — **â³ää³ë ëèñò³â**

foto@golos.com.uà — **â³ää³ë ³ëþñòðàö³é**

Ïðè ï³äãîòîâö³ ìàòåð³àë³â âèêîðèñòîâóºòüñÿ ³íôîðìàö³éíî-ïîøóêîâà ñèñòåìà Âåðõîâíî¿ Ðàäè Óêðà¿íè «Çàêîíîäàâñòâî»

4820094010053 >